

ΑΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΖΩΪΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ
ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1970 - 1975

Τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΕΞΑΡΧΟΥ

Κοσμήτορος τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

(Συνέχεια ἐκ τοῦ τεύχους 3)

1-10-1: Γενικὰ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τροφίμων ζωϊκῆς
προελεύσεως

Αἱ μελλοντικαὶ ἀνάγκαι τῆς χώρας εἰς κτηνοτροφικὰ προϊόντα εἶναι συν-
άρτησις ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ αὐξανομένου πληθυσμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἀναμενο-
μένης, λόγῳ περαιτέρω βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων,
αὐξήσεως ἢ καὶ μειώσεως τῆς μέσης ἐτησίως κατὰ κεφαλὴν καταναλώσεως
τούτων. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ 1980 δίδεται ὡς ἀναφέρεται ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Υ.Ε.

Τὴν μελλοντικὴν αὐξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπελογίσασμεν διὰ τὰ ἔτη
1968, 1969 καὶ 1970 μὲ ρυθμὸν ἐτήσιον φυσικῆς κινήσεως 0,76 % καὶ τῆς πε-
ρίοδου 1970—1975 μὲ ἐτήσιον ρυθμὸν φυσικῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ 0,63 %.
Ὁ πληθυσμὸς τοῦ 1980 δίδεται ὡς ἀναφέρεται ὑπὸ τῆς Ε.Σ.Υ.Ε.

Ἐπειδὴ φρονούμεν ὅτι εἰς τὴν ἐτησίαν κατανάλωσιν τῶν κτηνοτροφικῶν
προϊόντων, οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μεταναστεύοντες Ἕλληνες θὰ ἀναπληροῦνται
ὑπὸ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ εἰσερχομένων τουριστῶν (μελλοντικῶς ἐλπίζεται αὐξησιν
τῶν τουριστῶν), ὑπελογίσασμεν εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν μελλοντικῶν ἀναγκῶν
τῆς χώρας εἰς πληθυσμὸν βάσει τῶν ἀνωτέρω ποσοστῶν ἐτησίως φυσικῆς
αὐξήσεως (χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν μετανάστευσιν πρὸς τὸ ἐξωτε-
ρικὸν καὶ τὰς παλιννοστήσεις τῶν μεταναστῶν).

Πίναξ 28

Υπολογιζομένων ετησίως καταναλωτών τροφίμων ζωϊκής προελεύσεως
Κατά τὰ ἔτη 1966 — 1975

Ἔτος	Καταναλωταὶ	Ἔτος	Καταναλωτὰ
1966	8,793,543	1971	9,125,558
1967	8,863,766	1972	9,182,689
1968	8,930,578	1973	9,240,727
1969	8,998,221	1974	9,298,765
1970	9,068,247	1975	9,359,175
		1980	9,627,500

Ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς φαίνεται νὰ ἐπαληθεύεται ὑπὸ τῆς πραγματικότητος, διότι ἡ Ε.Σ.Υ.Ε. ὑπολογίζει διὰ προβολῆς τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ 1970 εἰς 8.995,800, ἧτοι κατὰ 72,447 ἄτομα ὀλιγωτέρων τῶν ὑφ' ἡμῶν ὑπολογισθέντων. Τὸ ἐν ὄμως περίπου ἑκατομμύριον καὶ πλέον τῶν ξένων τουριστῶν, οἵτινες θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν χώραν καὶ θὰ παραμείνουν ἐν αὐτῇ, ὁποσδήποτε θὰ καταναλώσουν τὰ ζωϊκῆς προελεύσεως τρόφιμα τῶν ὑπολειφθέντων 72,447 Ἑλλήνων.

Τὴν αὐξησιν (ἢ καὶ ἐνίοτε μείωσιν) τῶν καταναλωθησομένων τροφίμων, ἰνῶν, δερμάτων κλπ. προϊόντων ζωϊκῆς προελεύσεως ὑπελογίσασαμεν γενικῶς βάσει τῶν ἐτησίων αὐξητικῶν ρυθμῶν τῆς τελευταίας ὀκταετίας (1960 - 1967), ὡς καὶ βάσει τῶν διεθνῶν δεδομένων ἐξελίξεως τῆς διατροφῆς λαῶν μὲ εἰσόδημα ἴσον πρὸς τὸ προβλεπόμενον ἑλληνικὸν τοιοῦτον διὰ τὸ ἔτος 1975.

Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ 1965 καὶ βραδύτερον, καλύψασα πλήρως τὰς ἐνεργειακὰς ἀνάγκας διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ της διὰ τροφῶν κυρίως φυτικῆς προελεύσεως πλουσίων εἰς ὕδατάνθρακας (ἄρτος, ζυμαρικά, γεώμηλα, σάκχαρον κλπ.) εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὴν ἑναρξιν τοῦ σταδίου διατροφῆς σκοποῦντος τὴν κάλυψιν πλέον τῶν 50% τῶν εἰς πρωτεΐνας ἀναγκῶν διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ διὰ πρωτεϊνῶν ζωϊκῆς προελεύσεως.

Ἡ κατανάλωσις ἤδη ἄρτου, καὶ λοιπῶν μᾶλλον χονδροειδῶν φυτικῆς κυρίως προελεύσεως, τροφῶν ἀρχίζει νὰ περιορίζεται. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ τὰ παρατιθέμενα εἰς τὸν πίνακα 27 στοιχεῖα ἀφοροῦν μόνον τὴν προβλεπομένην κατανάλωσιν πρωτεϊνῶν ζωϊκῆς προελεύσεως εἰς γραμμάρια.

Βάσει στοιχείων τῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1960 καὶ 1967 αἱ κατὰ κεφαλὴν δαπάναι καταναλώσεως τροφίμων ἀνῆλθον ὡς κάτωθι (εἰς σταθερὰς τιμὰς 1958).

Κατηγορία	1960	1967
*Αρτος και λοιπά δημητριακά	739	644
Κρέας	568	1,055
*Ιχθύες	229	304
Γάλα - Τυρός - Ύα	595	884
Λιπαρά	441	455
*Αφεψημάτα	69	108
Σάκχαρις και παρασκευάσματα	254	334
Λοιπά είδη διατροφής	30	36
Σύνολον	2,925	3,820

Ούτω, παρά τόν σχεδόν διπλασιασμόν τοῦ κατά κεφαλὴν εἰσοδήματος τῶν Ἑλλήνων (1960 360 \$, 1967 684 \$), αἱ εἰς τρόφιμα δαπάναι ἐνεφάνισαν αὐξησιν μόνον 30%.

Ἡ ποσοστία διάρθρωσις καταναλώσεως τροφίμων (βάσει τρεχουσῶν τιμῶν 1958) διαμορφοῦται ὡς κατωτέρω ἐν σχέσει μὲ τὴν συνολικὴν ἰδιωτικὴν κατανάλωσιν.

Κατηγορία	1960 %	1967 %
*Αρτος και λοιπά δημητριακά	7,5	4,5
Κρέας	6,1	7,9
*Ιχθύες	2,7	2,6
Γάλα - Τυροί - Ύα	6,3	7,0
Λιπαρά	4,5	3,5
Λαχανικά - Φρούτα - *Όσπρια	9,7	10,2
*Αφεψημάτα	0,7	0,7
Σάκχαρις και παρασκευάσματα	2,6	2,3
Λοιπά είδη διατροφής	0,4	0,3
Ποσοστὸν δαπάνης τροφίμων ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἰδιωτικῆς καταναλώσεως	40,5	39,0

*Ενδιαφέρουσα εἶναι ἡ σημαντικὴ μείωσις ποσοστίας δαπάνης τοῦ ἄρτου και τῶν λιπαρῶν και ἡ ἀντίστοιχος αὐξησις τῆς σχετικῆς δαπάνης κρέατος, γάλακτος και λαχανικῶν. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν βασικῶν ἀναγκῶν (τρόφιμα, στέγασις, ἐνδυσις, ὑπόδυσις, θέρμανσις, φωτισμὸς κλπ.) τὸ 1960 ἔδαπανᾶτο τὸ 66,3 % και τὸ 1967 τὸ 67,8 % τῆς συνολικῆς ἰδιωτικῆς καταναλώσεως.

Προβλεπομένου ὅτι τὸ 1975 τὸ κατά κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν Ἑλλήνων θὰ ὑπερβαίῃ τὰ \$ 1,000 (\$ 1010 περίπου) προβλέπομεν ὅτι κατά τὸ 1975

Πίναξ 29

*Απαιτηθόμενα ποσότητες τροφίμων ζωικής προέλευσης δια την διασφάλισιν 53 γρμ. ζωικής πρωτεΐνης ημερησίως κατά τὸ ἔτος 1975 ἐν Ἑλλάδι

Εἶδος τροφίμου	Ποσότης τροφίμου εἰς τόνους	Περιεκτικότης εἰς ζωικὴν πρωτεΐνην %	Σύνολον διασφαλι- ζομένης ζωικής πρωτεΐνης εἰς χλγρ.	Ἐτησία κατά κάτοικον καταβάλλω εἰς τροφίμου χλγρ.	Παρεχόμενη κατά κάτοικον Ζ πρωτεΐ- νη χλγρ. ἡμερησίως	Ἐκατοστ. συμβολή πρωτεΐνης ἑκάστου εἶδους τροφίμου
Κρέας γενικῶς	525,985	13,40	70,481,990	56,20	20,63	38,53 %
Ἰχθύες	234,000	8,80	20,592,000	25,00	6,03	11,26 %
Γάλα νωπὸν	950,000	4,20	39,900,000	101,50	11,68	21,81 %
» συμπετυκν.	50,000	8,00	4,000,000	5,34	1,17	2,18 %
» κόνις	9,500	30,00	2,850,000	1,01	0,83	1,55 %
Τυρὸς μαλακὸς	110,000	21,40	23,540,000	11,75	6,89	12,86 %
» σκληρὸς	30,000	28,00	8,400,000	3,20	2,45	4,57 %
Ἰῶδα	120,000	11,00	13,200,000	12,82	3,86	7,20 %
			182,963,990	216,82	53,54	99,96 %

αί εις τρόφιμα ἐτήσιαι δαπάναι τῶν κατοίκων δὲν θὰ αὐξηθοῦν πέραν τοῦ 30 % τῶν σημερινῶν δαπανῶν, ἐνῶ τὸ εἰσόδημα θὰ ἔχη αὐξηθῆ κατὰ 47 % καὶ πλέον.

Δίδομεν εἰς τὸν πίνακα 29 στοιχεῖα τῶν ὑπολογισθέντων παρ' ἡμῶν ὅτι θὰ ἀπαιτηθοῦν τροφίμων ζωϊκῆς προελεύσεως κατὰ τὸ 1975.

Ἡ κατανομή τῶν ἀπαιτηθησομένων 53,57 γρμ. ζωικῶν πρωτεϊνῶν διὰ τὴν μέσην ἡμερησίαν κατανάλωσιν μεταξὺ τῶν διαφόρων τροφίμων ἐγένετο βάσει τῶν παρατηρηθεισῶν εἶδη διαφοροποιήσεων τῆς περιόδου 1963 - 1966 ὡς καὶ βάσει τῆς πείρας ἐπὶ τῆς μορφολογήσεως τῆς καταναλώσεως εἰς χώρας εὐρισκομένας εἰς τὸ αὐτὸ περίπου μὲ τὴν Ἑλλάδα κλιματικὸν περιβάλλον καὶ ἔχουσας ἤδη μέσον ἐτήσιον κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα οἶον θὰ ἔχουν καὶ οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸ 1975 (ὀλίγον ἀνώτερον τῶν 1,000 δολλαρίων).

Οὕτως, ηὐξήσαμεν τὴν συμμετοχὴν τοῦ κρέατος, τῶν ἰχθύων, τῶν ὠῶν καὶ τοῦ σκληροῦ τυροῦ, ἐνῶ ἐμειώσαμεν τὴν συμμετοχὴν τοῦ νωποῦ γάλακτος καὶ τῶν μαλακῶν τυρῶν, γεγονός δὲ ἀνταποκρίνεται τόσον μὲ τὰ δεδομένα τῆς ἐξελίξεως τῆς καταναλώσεως τῶν πλέον προηγμένων, ὡς πρὸς ἡμᾶς χωρῶν, ὅπου αὐξάνει ἡ κατανάλωσις τῶν τροφίμων τῶν περιεχόντων τὴν πρωτεΐνην ὑπὸ τὴν πλέον συμπεπικνωμένην αὐτῆς μορφήν (ὡς π.χ. τὸ βόειον κρέας) ἐνῶ μειοῦται ἡ συμμετοχὴ τῶν ὑπὸ ἀραιὰν μορφήν περιεχόντων τὴν πρωτεΐνην τροφῶν (γάλα, μαλακὸς τυρὸς καὶ ὠὰ ἀρχικῶς καὶ ἀκολούθως ἰχθυερά, κρέατα πουλερικῶν κλπ.).

Τοῦτο ἀποτελεῖ κανονικὴν ἐξέλιξιν, ἐφ' ὅσον συνεχισθῆ ἡ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, διότι π.χ. εἰς Η.Π. Ἀμερικῆς αἱ ζωϊκαὶ πρωτεΐναι διὰ τὸ ἔτος 1964 διησφαλίζοντο ὡς κάτωθι :

Πίναξ 30

Ποσοστὸν συμμετοχῆς διαφόρων τροφίμων διασφαλίσεως ζωϊκῶν λευκωμάτων εἰς Η. Π. Ἀμερικῆς κατὰ τὸ ἔτος 1964

Εἶδος τροφίμου	Ποσότης ἐτησίως εἰς χλγρ.	ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗ ΠΡΩΤΕΪΝΗ		Ποσοστὸν %
		Ἐτησίως εἰς χλγρ.	Ἡμερησίως εἰς χλγρ.	
Κρέας	93,89	12,581	34,46	66,79
ὠὰ	12,70	1,397	3,82	7,40
Γάλα νωπὸν	77,11	3,238	8,87	17,19
Τυρὸς	3,63	0,305	0,83	1,60
Παγωτὸ	8,48	0,551	1,50	2,90
Ἰχθύες	8,79	0,773	2,11	4,08
		18,954	51,59	99,96

*Άξιον παρατηρήσεως είναι τὸ γεγονός ὅτι αἱ Η. Π. Ἀμερικῆς κατηνάλισκον τὸ 1964 52 γρμ. περίπου ζωϊκῆς πρωτεΐνης, τῆς ὁποίας ὁμως ἡ προέλευσις ἦτο κατὰ 66,79 % ἐκ κρέατος.

Τοῦτο δεικνύει ὅτι οἱ λαοὶ οἱ ὑπερβαίνοντες τὸ μέσον κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν 1,500 δολλαρίων, μετὰ τὸν κορεσμόν τῶν ποσοτικῶν ἀναγκῶν εἰς πρωτεΐνας ἀρχίζουν τὴν βαθμιαίαν ποιοτικὴν βελτίωσιν τῆς καταναλισκομένης πρωτεΐνης διὰ προτιμήσεως τῶν τροφῶν ἐκείνων, αἵτινες περιέχουν ταύτην ὑπὸ τὴν πλέον συμπετυκνωμένην μορφήν καὶ τοιαύτη μορφή εἶναι τὸ κρέας καὶ δὴ τὸ βόειον.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην θὰ χωρήσῃ πιθανώτατα καὶ ἡ ἑλληνικὴ κατανάλωσις, μετὰ τὸ 1975. Μέχρι τότε κυρίαν ἐπίδωξιν θὰ ἀποτελῆ ἡ κάλυψις τῶν ποσοτικῶν ἀναγκῶν εἰς ζωϊκὰς πρωτεΐνας.

1-10-2: Ἀπόληψις τροφίμων ἐκ τῶν διαφόρων κατοικιδίων ζώων

*Ὡς ἐρευνήσωμεν νῦν κάπως ἐγγύτερον τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὅποιον θὰ ἀποληφθοῦν τὰ ἀπαιτούμενα τρόφιμα ἐκ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν κατοικιδίων ζώων.

A. Κατανάλωσις κρέατος κατὰ κατηγορίαν περιόδου 1970 - 1975

Δίδομεν εἰς τὸν πίνακα 31 τὰς ὑφ' ἡμῶν ὑπολογισθεῖσας ποσότητας διαφόρων εἰδῶν κρεάτων πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐτῶν 1970 καὶ 1975.

Διὰ τὸ 1980 προβλέπεται ὅτι ἡ συνολικὴ κατανάλωσις κρέατος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 670,000 τόννους.

*Ἐκ τῶν δεδομένων τοῦ ὡς ἄνω πίνακος τεκμαίρονται τὰ κάτωθι :

1ον) Ἡ ἔτησίως καταναλωθησομένη κατὰ κάτοικον ποσότης κρέατος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 46,43 χλγρ. τὸ 1970, εἰς 56,18 χλγρ. τὸ 1975 καὶ εἰς 72,52 χλγρ. τὸ 1980.

2ον) Ἡ ὡς ἄνω ποσότης θὰ ἀποληφθῆ τὸ 1975 κατὰ 31 % ἐκ τῶν βοῶν, κατὰ 25 % ἐκ τῶν αἰγοπροβάτων, κατὰ 22 % ἐκ τῶν πουλερικῶν, κατὰ 17 % ἐκ χοίρου καὶ κατὰ 3,98 % ἐκ κρεοσκευασμάτων.

Κατὰ τὴν περίοδον ἐπομένως ταύτην μέχρι τὸ 1975 θὰ αὐξάνῃ συνεχῶς ἡ ποσοτικὴ συμμετοχὴ καταναλώσεως κρεάτων βοῶν, πουλερικῶν, χοίρων καὶ κρεοσκευασμάτων, ἐνῶ θὰ μειοῦται ἡ ποσοτικὴ συμμετοχὴ τοῦ κρέατος τῶν αἰγοπροβάτων. Τὴν μεγαλυτέραν μάλιστα ποσοτικὴν αὐξησιν καταναλώσεως θὰ σημειώσῃ τὸ κρέας πουλερικῶν, τὸ ὅποιον ἀπὸ 17,23 % κατὰ τὸ 1970 θὰ ἀνέλθῃ εἰς 22 % τὸ 1975, ἤτοι ἡ συμμετοχὴ του εἰς τὴν κανονικὴν κατανάλωσιν κρέατος θὰ αὐξηθῆ κατὰ 4,77 %. Κατὰ τὸ 1980 ἡ συμμετοχὴ τῶν κρεάτων βοῶν, χοίρων καὶ πτηνῶν θὰ αὐξηθῆ περαιτέρω, ἐνῶ τὸ κρέας αἰγοπροβάτων θὰ μειωθῆ ἐν τῇ καταναλώσει.

Πίναξ 31

Ἀπαιτηθσόμενα ποσότητες κρέατος πρὸς κατανάλωσιν
κατὰ τὰ ἔτη 1970 - 1975

Εἶδος κρέατος	1 9 7 0			1 9 7 5		
	Συνολικὴ κατανάλωσις	Ποσοστ. ἐπὶ τῆς συνολ. καταναλ.	Ἔτησίᾳ κατανάλ. κατὰ κά- τοικ. χλγ.	Συνολικὴ κατανάλωσις	Ποσοστ. ἐπὶ τῆς συνολ. καταναλ.	Ἔτησίᾳ κατανάλωσις κατὰ κάτοικ. εἰς χλγρ.
Βοὸς	125,688	29,85	13,86	163,036	31,00	17,42
Αἰγοπροβάτ.	136,570	32,43	15,06	130,934	24,90	13,99
Πουλερικῶν	72,547	17,23	8	115,679	22,00	12,36
Χοίρου	63,479	15,07	7	89,380	16,99	9,55
Βουβάλου	2,901	0,68	0,32	561	0,10	0,06
Κονίκλου	3,990	0,94	0,44	55,241	0,99	0,56
Θήρας	181	0,04	0,02			
Κρεοσκευάσμ.	15,688	3,72	1,73	20,946	3,98	2,24
	421,044	99,96	46,43	525,777	99,96	56,18

Ἐπειδὴ τὸ κρέας καὶ δὴ τὸ νωπὸν ἑλληνικῆς προελεύσεως διασφαλίζει πρωτεΐνας μὲ ὑψηλὸν κόστος κατὰ γραμμάριον, ὑπῆρξαμεν λίαν φειδωλοὶ εἰς τὴν ἀποτίμησιν τῶν εἰς κρέας ἀναγκῶν τῆς χώρας διὰ τὸ 1975. Κατὰ τὴν ἐννεαετίαν 1960 - 1968 ἡ κατανάλωσις κρέατος γενικῶς ἠϋξήθη μὲ ρυθμὸν 8 %. Μὲ τὸν ρυθμὸν τοῦτον ἡ κατανάλωσις τοῦ 1975 θὰ ἔφθανε τοὺς 600.000 τόνους.

Εἰς τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀποτιμᾷ τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως κρέατος τοῦ 1975 καὶ ὁ Cuttis εἰς τὴν ἐργασίαν του.

Ἡμεῖς ὑπολογίσαντες τὴν κατανάλωσιν τοῦ 1975 εἰς 525,777 τόνους, ὑπελογίσαμεν τὸν ρυθμὸν μέσης ἐτησίας αὔξεσεως τῆς καταναλώσεως τῆς περιόδου 1968 - 1975 εἰς 6,5 % περίπου.

Ἐὰν ἡ μέση ἐτησίᾳ αὔξεις ἀνέλθῃ διὰ τὸ κρέας τὸ 7 % τότε ἡ ἀπαιτηθσόμενη ποσότης κρέατος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 562,000 τόνους τὸ 1975.

Ἐπομένως, παρὰ τὴν ἄκραν συντηρητικότητα τῶν ἡμετέρων ὑπολογισμῶν, ἐν τῇ ἀποτιμήσει τῶν εἰς κρέας ἀναγκῶν τῆς χώρας διὰ τὸ 1975, θὰ ἀπαιτηθῇ ὁ ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑπταετίας ὑπερδιπλασιασμὸς τῆς ποσότητος τοῦ κρέατος τῆς παραχθείσης ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἔτος 1968.

Ἡ μέση ἐπομένως ἐτησίᾳ αὔξεις τῆς κρεοπαραγωγῆς μας δεόν κατὰ τὴν περίδου ταύτην νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ 10 % καὶ ἐπομένως σημαντικῶς ἀνωτέρα τῆς ἐπιτευχθείσης αὔξεσεως τῶν ἐτῶν 1960 - 1968. Ἡ μεταξὺ 1975 καὶ

1980 κατανάλωσις κρέατος ύπολογίζομεν 5τι θά είναι ύψηλοτέρα εκείνης του 1970 - 1975 διότι τó εισόδημα μετά τó 1975 και μέχρι τó 1980 θά αύξάνεται με μεγαλύτερον έτήσιον ρυθμόν.

Λίαν σημαντική προβλέπεται ή αύξησις τών κρεοσκευασμάτων κατά τó 1975 και 1980. Ούτω, προβλέπεται ύπό του 'Υφηγητου Γιωργάκη 8τι τó 1970 θά καταναλωθούν 2,58 χλγρ., τó 1975 4,13 χλγρ. και τó 1980 7,02 χλγρ. κρεοσκευασμάτων κατά κεφαλήν έτησίως. Έπομένως ή συνολικώς άπαιτηθησομένη ποιότης κρεοσκευασμάτων θά άνέλθη τó 1970 εις 23,209 τόννους, τó 1975 εις 38,505 τόννους και τó 1980 εις 67,585 τόννους.

Ό αυτός μελετητής ύπολογίζει 8τι τó 1970 θά εισαχθούν 10,720 τόννοι, τó 1975 9,935 τόννοι και τó 1980 2,265 τόννοι. Κατά τούτου τó 1975 θά παραχθούν έν Έλλάδι 28,751 τόννοι και τó 1980 65,359 τόννοι.

B. Κατανάλωσις γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων κατά τó 1975

Κατά τó έτος 1975 τó παραχθησόμενον έν Έλλάδι γάλα θά πρέπει νά καλύπτη ού μόνον τās ανάγκας εις νωπόν γάλα, γάλα τυροκομίας και βουτυροκομίας αλλά και τās τότε ανάγκας εις γάλα συμπετυκνωμένον και εις κόνιν.

Δίδομεν εις τόν πίνακα 32 τās εις γάλα ανάγκας διά τó έτος 1975.

Ούτω, πρós κάλυψιν τών σημερινών μας έλλειμμάτων εις γαλακτοκομικά προϊόντα, ώς και τών αύξηθησομένων αναγκών του πληθυσμου κατά τó 1975, ή συνολική γαλακτοπαραγωγή τής χώρας δέον νά φθάση τούς 2,030,650 τόννους, ήτοι νά έμφανίση συνολικήν αύξησιν δεκαετίας 66,10 % ή έτησίαν τοιαύτην 6,61%. Κατά τήν δεκαετίαν 1966 - 1975 δέον νά επέλθη συνολική αύξησις γάλακτος 807,444 τόννων, ή μέση έτησία τοιαύτη 80,744 τόννων.

Τούτο είναι έφικτόν δεδομένου 8τι και μέχρι σήμερα ή γαλακτοπαραγωγή ηύξανετο έτησίως κατά 4,7 % και μεταξύ τών έτων 1966 - 1967 έσημειώθη συνολική έτησία αύξησις 72,716 τόννων.

Πέραν τούτων ή μελλοντική αύξησις θά άφορᾷ κυρίως τó γάλα άγέλαδος, τó όποιον ένῶ τó 1966 άπετέλει τó 42,75 % τής συνολικής γαλακτοπαραγωγής, τó 1975 προβλέπεται 8τι θά άποτελή τó 61,09%.

Οί ύπολογισμοί του πίνακος 32 έγέγοντο βάσει τών κάτωθι άπόψεων. Ό ύπολογισμός του καταναλωθησομένου νωπού γάλακτος έγένετο με τήν συντηρητικήν πρόβλεψιν 8τι ή μέση κατανάλωσις νωπού γάλακτος. ήτις άνήρχετο 7,62 % έτησίως κατά τήν έννεαετίαν 1960-1968, θά περιορισθῆ μελλοντικώς εις 4%. Με τó ποσοστόν τούτο τó 1975 ύπελογίσαμεν 8τι ή κατανάλωσις του νωπού γάλακτος θά φθάση τούς 950,000 τόννους.

Όπολογίζοντες τήν έτησίαν αύξησιν κατανάλώσεως του νωπού γάλακτος 5 ή 7 % μέχρι τó 1975 φθάνομεν τούς 1,002,000 ή 1,138, τόννους αντίστοίχως.

Έξ άλλου, κατά τήν περίοδον 1960 - 1968 ή σημειωθείσα έτησία αύξησις τής κατά κεφαλήν κατανάλώσεως γάλακτος άνήλθεν εις 3,74 χλγρ. Έάν

Πίναξ 32
 *Απαιτούμενοι ποσότητες γάλακτος κατά τὸ ἔτος 1975

	Ἀγελάδων	Σύνολ. νο- ποῦ %	Προβάτων	Σύνολον %	Αἰγῶν	Σύνολον %	Σύνολον
1. Γάλα ἀγελάδων	760,000	80	90,000	9,4	100,000	10,6	950,000
2. » πρὸς παρα- σκευὴν συμπεπικνω- μένου καὶ κόνεως	160,650	100					160,650
3. Γάλα διὰ τυροῦς μαλακοῦς	180,000	29,75	300,000	49,52	125,000	20,66	605,000
4. Γάλα διὰ τυροῦς σκληροῦς	80,000	33,33	80,000	33,33	80,000	33,33	240,000
5. Διὰ σύνολον τυρῶν	260,000	30,76	380,000	44,98	205,000	24,26	845,000
6. Βούτυρον κλπ.	60,000				15,000	24,26	75,000
	1,240,650	61,09 %	470	23,24	320,000	15,72	2,030,650

συνεχισθή ή τοιαύτη αύξησης τότε τὸ 1975 ή κατά κεφαλήν ἔτησίᾳ κατανά-
λωσις θά ἀνέλθῃ εἰς 105,75 χλγρ., καί τὸ ἀπαιτηθησόμενον ἔτησίως ποσὸν νω-
ποῦ γάλακτος θά φθάσῃ τοὺς 989,732 τόννους. Μὲ τὸ ποσὸν τῆς ἔτησίᾳς
καταναλώσεως γάλακτος τὸ 1975 ἐξ 950,000 τόννων ή μέση κατά κεφαλήν
κατανάλωσις νωποῦ γάλακτος θά ἀνέλθῃ εἰς 101,50 χλγρ. Ἐν μάλιστα λάβω-
μεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκ τοῦ προβλεπομένου νὰ καταναλωθῇ συνολικῶς νωποῦ γά-
λακτος τὸ 80 % θά εἶναι γάλα ἀγελάδος, τότε τὸ ἀναφερθὲν ποσὸν τῶν
101,50 χλγρ. θά ἀντιστοιχῇ πρὸς 95 περίπου χλγρ. γάλακτος μέσης συνθέσεως
εἰς θρεπτικὰ συστατικὰ τῆς περιόδου 1960 - 1968.

Τὸ καταναλωθησόμενον ὡς νωπὸν γάλα τὸ 1975 θά σύγκριται κατὰ
80 % ἐκ γάλακτος ἀγελάδος, κατὰ 10,6 % ἐκ γάλακτος αἰγὸς καί κατὰ 9,4%
ἐκ γάλακτος προβάτου. Γάλα βουβάλου τὸ 1975 προβλέπομεν νὰ παράγεται
εἰς πολὺ μικρὰν ποσότητα.

Κατὰ ταῦτα ή σημασία τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν κατανάλωσιν τοῦ νω-
ποῦ γάλακτος ἀγελάδος θά αὐξηθῇ σημαντικῶς, ἐνῶ ή σημασία τοῦ προβείου
καί αἰγείου γάλακτος θά περιορισθῇ.

Διὰ τὴν κατανάλωσιν συμπεπυκνωμένου γάλακτος προβλέπομεν ὅτι ἐφ'
ἴσον βελτιωθῇ ή ποιότης τοῦ διατιθεμένου εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν νωποῦ
γάλακτος ἀγελάδος, αὕτη θά αὐξηθῇ ἐλαφρῶς μόνον.

Οὕτω, διὰ τὸ 1975 προβλέπομεν κατανάλωσιν 50,000 τόννων γάλακτος
συμπεπυκνωμένου.

Ἡ κατανάλωσις γάλακτος εἰς κόνιν, ἰδίᾳ διὰ κτηνοτροφικὴν χρῆσιν,
προβλέπομεν ὅτι θά αὐξηθῇ εἰς 9,500 τόννους.

Οὕτως, ὑπολογίζομεν ὅτι διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν 59,500 τόννων γά-
λακτος συμπεπυκνωμένου καί εἰς κόνιν θά ἀπαιτηθῇ ή παραγωγή 160,650
τόννων γάλακτος νωποῦ ἀγελάδος (δι' ἕκαστον χλγρ. συμπεπυκνωμένου γά-
λακτος καί γάλακτος εἰς κόνιν ὑπελογίσασμεν ὅτι θά ἀπαιτηθοῦν 2,7 χλγρ.
νωποῦ γάλακτος ἀγελάδων).

Διὰ τὴν κατανάλωσιν τυρῶν γενικῶς φρονοῦμεν ὅτι, δεδομένου ὅτι
τὰ προϊόντα ταῦτα ἔχουν λίαν ὑψηλὴν κατανάλωσιν ἤδη ἐν Ἑλλάδι, ή κατά
κεφαλήν κατανάλωσις τούτων κατὰ τὸ 1975 θά ἀνέλθῃ εἰς 11,75 χλγρ. συνο-
λικῶς. Θά εἶναι δηλαδή ἐπ' ἐλάχιστον ηὔξημένη τοῦ 1966, ὅτε ή ἔτησίᾳ κατα-
νάλωσις τυρῶν κατὰ κεφαλήν ἀνήρχετο εἰς 14,10 χλγρ.

Σημαντικὴ προβλέπεται ή διαφοροποίησις τοῦ εἶδους γάλακτος παρα-
γωγῆς τυρῶν κατὰ τὸ 1975. Οὕτως, ἐνῶ τὸ 1966 τὸ πρὸς τυροκόμησιν διατε-
θὲν γάλα προήρχετο κατὰ 53,39 % ἐξ ἀγελάδων, τὸ 1975 τὸ πρὸς τυροκόμη-
σιν προοριζόμενον γάλα θά προέρχεται ἀνὰ 33,33 % ἐξ ἀγελάδων, προβάτων
καί αἰγῶν.

Προβλέπομεν δηλαδή σημαντικὴν μείωσιν εἰς τὴν τυροκόμησιν τοῦ γά-
λακτος ἀγελάδων, ἐνῶ ή ποσότης τοῦ γάλακτος αἰγῶν καί προβάτων αὐξά-
νει μόνον ἐλαφρῶς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς χρησιμοποιηθείσας πρὸς τυροκόμη-
σιν ποσότητας τοῦ 1966.

Διὰ τὴν παραγωγὴν βουτύρου προβλέπομεν μίαν ἐλαφρὰν αὐξησην τῆς

χρησιμοποιηθείσης τὸ 1966 ποσότητος γάλακτος ἀγελάδων καὶ μίαν σημαντικὴν μείωσιν τῆς χρησιμοποιηθείσης ποσότητος γάλακτος αἰγός.

Φαίνεται ὅτι ἡ παρατηρουμένη τάσις συνεχοῦς μειώσεως καταναλώσεως τοῦ βουτύρου θὰ συνεχισθῆ καὶ μελλοντικῶς βεβαίως μὲ πολὺ βραδύτερον ρυθμόν.

Τὸ προβλεπόμενον ποσὸν τῶν 120,000 τόννων ὠν πρὸς κατανάλωσιν διὰ τὸ ἔτος 1975 εἶναι συντηρητικὸν καὶ φρονοῦμεν ὅτι ἡ παραγωγή τούτων θὰ ἐπιτευχθῆ εὐχερῶς, δεδομένου ὅτι ἤδη τὸ 1967 εἶχεν ἐπιτευχθῆ παραγωγή 87,577 τόννων. Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1960 - 1967 ἡ ἔτησις αὐξήσις τῆς παραγωγῆς ἀνῆλθεν εἰς 80,09%. Ἡμεῖς θὰ ὑπολογίσωμεν τότε μέσσην ἔτησιαν αὐξήσις τῆς ὠοπαραγωγῆς μέχρι τὸ 1975 6%.

Κατὰ τὸν Ὑφηγητὴν Σ. Γιωργάκη, ἡ μελλοντικὴ κατανάλωσις γάλακτος μέχρι τὸ 1980 προβλέπεται ὡς εἰς τὸν πίνακα 32α.

1 — 11. Βασικαὶ ἀρχαὶ πολιτικῆς πρὸς κάλυψιν τῶν εἰς κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἀναγκῶν τῆς χώρας

Ἐν ὄψει ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθεισῶν παγκοσμίων, εὐρωπαϊκῶν καὶ ἑλληνικῶν πραγματικοτήτων ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως ἐν τῇ πρωτογενεῖ καὶ λοιποῦς κλάδους παραγωγῆς, ὡς καὶ τῶν ἐκτεθεισῶν ἤδη ἀναγκῶν τῆς χώρας εἰς κτηνοτροφικὰ προϊόντα μέχρι τὰ ἔτη 1975 - 1980 καὶ τῶν σκιαγραφηθεισῶν πλέον μακροπνόνων ἐνοράσεων, θὰ ἐκθέσωμεν κατωτέρω ὠρισμένας σκέψεις ἐπὶ τῆς μελλοντικῆς πολιτικῆς ὡς πρὸς τὴν πρωτογενῆ παραγωγήν γενικῶς καὶ τὴν κτηνοτροφικὴν εἰδικώτερον.

1 - 11 - 1. Κύριοι στόχοι πρωτογενοῦς παραγωγῆς

Οἱ στόχοι τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη δέον νὰ εἶναι οἱ κάτωθι :

Α. Κυρίαν ἐπιδίωξιν τῆς ἀσκηθησομένης μέχρι τὸ 1980 πολιτικῆς (εἴσοδος τῆς χώρας εἰς τὴν Ε. Ο. Κ.) δέον νὰ ἀποτελέσῃ ἡ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς, κάλυψις τῶν ἐσωτερικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας καὶ δεύτερον ἢ κατὰ τὸ δυνατόν προσαρμογὴ τῶν σημερινῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς πρὸς τὰς προβλεπομένας ποσοτικὰς καὶ ποιοτικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ τῶν χωρῶν ἐξαγωγῆς, ὡς καὶ ἡ διεύρυνσις τῶν ἐξωτερικῶν ἀγορῶν τοποθετήσεως τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων μας.

Τοῦτο θὰ καταστήσῃ δυνατόν τὸν κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ἐφοδιασμόν τῆς χώρας διὰ συναλλαγματικῶν πόρων ἐκ τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς, πρὸς τόνωσιν τῆς δυνατότητος εἰσαγωγῆς μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τόσον διὰ τὸν πρωτογενῆ ὅσον καὶ τὸν δευτερογενῆ καὶ τριτογενῆ τομέα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Β. Ἀμφότεροι οἱ ὡς ἄνω στόχοι δέον νὰ συνδυασθοῦν μὲ τὴν ἐπιτάχυν-

Πίναξ 32α

Πρόβλεψις καταναλώσεως γάλακτος μέχρι τὸ 1980

Προβολή πληθυσμοῦ	1 9 7 0	1 9 7 2	1 9 7 5	1 9 8 0
		8,995,800	9,150,000	9,323,400
Γάλα π α σ τ ε ρ ι ω μ έ ν ο ν				
Μέση ἔτησις κατανάλωσις *	20,27 χλγρ.	25,48 χλγρ.	35,91 χλγρ.	63,65 χλγρ.
Συνολικῶς ἀπαιτούμενη ποσότης	182,345 τόν.	233,142 τόν.	334,804 τόν.	612,790 τόν.
Σύνολον γάλακτος				
Μέση ἔτησις κατανάλωσις	143 χλγρ.	159 χλγρ.	179 χλγρ.	219 χλγρ.
Συνολικῶς ἀπαιτούμενη ποσότης γάλακτος δι' ἀνθρωπίνην χρῆσιν	1,286,400 τόν.	1,454,850 τόν.	1,668,889 τόν.	2,108,442 τόν.
Ἐγχώριος παραγωγή :				
— δι' ἀνθρωπίνην χρῆσιν	1,069,337 »	1,167,742 »	1,332,587 »	1,660,064 »
— διὰ διατροφῆν ζώων	267,334 »	291,934 »	333,146 »	415,016 »
— σύνολον ἐγχωρίας παραγωγῆς	1,336,671 »	1,459,676 »	1,665,733 »	2,075,080 »
Ἐλλειμματικὰ διαφορὰ γάλακτος προοριζομένου δι' ἀνθρωπίνην χρῆσιν				
(Εἰσαγωγαι)	217,065 τόν.	287,108 τόν.	336,302 τόν.	448,358 τόν.
Παραγωγή γάλακτος πρὸς ἀπόλυτον κάλυψιν ζητήσεως	1,553,734 »	1,746,784 »	2,002,035 »	2,523,438 »
Ἐπιπλέον εἰσαγωγὰι (5 %)	64,320 »	72,742 »	83,443 »	105,420 »
Ἰδανικὴ παραγωγή γάλακτος	1,489,414 »	1,674,042 »	1,918,590 »	2,418,018 »
Ποσότης χορηγουμένη πρὸς διατροφῆν τῶν νέων ζώων	30,548 »	41,874 »	50,572 »	68,344 »
Ἰδανικὴ παραγωγή	1,519,962 »	1,715,916 »	1,969,162 »	2,486,362 »

* Ἡ κατανάλωσις τοῦ παστεριωμένου γάλακτος ὑπολογίζεται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἄστικου ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

σιν αύξήσεως τῆς παραγωγικότητος τῆς ἑλληνικῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς, ὥστε ἡ τιμὴ καὶ ἡ ποιότης τῶν παραχθησομένων προϊόντων (ἑσωτερικῆς καταναλώσεως ἢ ἐξαγωγῶν) νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν ἀνταγωνιστικὴ καὶ παραλλήλως τὰ παραγόμενα προϊόντα νὰ παράγονται εἰς ποσότητας καλυπτούσας τὰς ταχέως αύξανόμενας ἀνάγκας τῆς χώρας. Εἰς μίαν ἐν ἀναπτύξει χώραν ὡς ἡ Ἑλλάς, μὲ περιορισμένους ἔδαφικούς πόρους καὶ μὲ ἓνα ἐλάχιστον καὶ πολυτεμαχισμένον μέσον κλῆρον 3 ἑκταρίων κατὰ γεωργικὴν οἰκογένειαν, τὸ πρόβλημα ἀναπτύξεως εἶναι λίαν δυσχερές.

Ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ὑπὸ ἀνάπτυξιν (Νότιος Ἰταλία, Γαλλία κλπ.), θὰ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ ἐν Ἑλλάδι δύο εἶδη ἀναπτυξιακῶν κατευθύνσεων.

Ἡ πρώτη κατεύθυνσις θὰ ἀφορᾷ τὸν περιορισμένον ἀριθμὸν τῶν ὑφισταμένων βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν δραστηριοτήτων καὶ θὰ σκοπῆ βάσει καθαρῶς συγχρόνων οἰκονομικῶν κριτηρίων τὴν παραιτέρω ἐξέλιξιν τούτων καὶ δημιουργίαν νέων τοιούτων ἐπιχειρήσεων πλέον ἐξειλιγμένης τεχνικῆς, ἐνδεχομένως διὰ συνεργασίας καὶ μετὰ ξένων οἰκων κατόχων μεγάλης πείρας καὶ διαθετόντων σημαντικὰ κεφάλαια, πρὸς δημιουργίαν καὶ λειτουργίαν ἐπιχειρήσεων οἰκονομίας κλίμακος (economy of scale).

Τὸ κόστος τῶν παραχθησομένων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων προϊόντων θὰ εἶναι τὸ χαμηλότερον δυνατόν καὶ τὰ παραγόμενα προϊόντα θὰ εἶναι ὑψηλῆς ποιότητος, ὥστε νὰ εἶναι ἀνταγωνιστικὰ τοῦλάχιστον εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται θὰ ἀποτελοῦν τὰ ὑποδείγματα πρὸς ἃ δέον νὰ κατευθύνωνται καὶ αἱ πλέον ἐπιτυχεῖς ἀγροτικά κτηνοτροφικά δραστηριότητες, αἵτινες φυσικὰ συνεχῶς θὰ περιορίζονται.

Ἡ δευτέρα κατεύθυνσις θὰ ἀφορᾷ τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων τῶν ἀγροτικῶν μικροεκμεταλλεύσεων καὶ θὰ σκοπῆ τὴν βάσει κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν κριτηρίων ὑποβοήθησιν σταδιακῆς μειώσεως τούτων, ἄνευ δημιουργίας βαρέων κοινωνικῶν προβλημάτων ἐν τῇ χώρᾳ, κατὰ τὴν προσεχῆ εἰκοσαετίαν, καθ' ἣν βεβαιωμένως θὰ συνεχίζεται μὲ ἐντεινόμενον διαρκῶς ρυθμὸν ὁ περιορισμὸς τῆς δραστηριότητος τούτων.

Κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν ἐφαρμογῆς τῆς ὡς ἄνω διπλῆς κατευθύνσεως πολιτικῆς, ὡς ἡ διεθνῆς πείρα ἔδειξεν, αἱ μικραὶ κτηνοτροφικαὶ ἐκμεταλλεύσεις, ἐπωφελούμεναι καὶ αὗται τῶν πλεονασμάτων τῆς νέας τεχνικῆς ἐν τῇ παραγωγῇ, καθὼς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀναγκαστικῶς δημιουργουμένων νέων δυνατοτήτων ἀρτιωτέρας διακινήσεως, ἐπεξεργασίας καὶ ἐμπορίας τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων κατορθώνουν νὰ αύξάνουν τὰ ἔσοδά των. Βραδύτερον, βεβαίως, λόγῳ τοῦ ἀνίσου ἀγῶνος ἐν τῇ παραγωγικότητι αἱ μικραὶ ἐπιχειρήσεις ὑποκύπτουν, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ, λόγῳ καὶ τῆς αύξανόμενης παραλλήλως ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας καὶ τῆς αύξήσεως τῶν ἀναγκῶν τοῦ τριτογενοῦς τομέως, οἱ μικροπαραγωγοὶ οὔτοι διασφαλίζουν ἀπασχόλησιν εἰς τοὺς τομεῖς τούτους.

Πρὸς ἐπίτευξιν ὁμως τῶν ὡς ἄνω κυρίων στόχων δέον νὰ ληφθοῦν

ριζικαί κυβερνητικαί ἀποφάσεις μὲ βάσιν τὰς κατωτέρω σκέψεις.

α) Λόγω τῆς δυσμενεστάτης διαρθρώσεως τῶν παραγωγικῶν μονάδων ἐν τῇ ἑλληνικῇ πρωτογενεῖ παραγωγῇ δέον πρὸς ταχύτεραν κάλυψιν τῶν σημερινῶν μας λίαν σοβαρῶν ἑλλειμμάτων, ἰδίᾳ εἰς κτηνοτροφικά προϊόντα (κρέατα, γάλακτα, ἰχθυερά, Ἰνας, ξυλείαν) νὰ εὐνοηθῇ, παραλλήλως πρὸς τὰς ὑφισταμένας μικρὰς οἰκοτεχνικὰς δραστηριότητας, αἰτινες εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχουν ἠϋξημένην παραγωγικότητα καὶ ταχὺν ρυθμὸν καλύψεως τῶν ἑλλειμμάτων μας, ἡ δημιουργία βιοτεχνικῶν καὶ ἀκολουθῶς βιομηχανικῶν μονάδων κρεοπαραγωγῆς—ἰχθυοπαραγωγῆς κλπ.

Αὗται ἀφ' ἐνὸς μὲν θὰ καλύψουν ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς, τὸ δυνατόν ταχύτερον, τὰ ἑλλείμματά μας εἰς προϊόντα ζωϊκῆς κυρίως προελεύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ χρησιμεύσουν ὡς ὑποδείγματα τῶν οἰκοτεχνικῶν - βιοτεχνικῶν δραστηριοτήτων καὶ θὰ ἐφοδιάσουν τὰς ἀγροτικὰς μικροεκμεταλλεύσεις μας διὰ ζωϊκοῦ ὕλικου βελτιωμένης παραγωγικότητος.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου νομίζω ὅτι οἱ πάντες συμφωνοῦν, διότι αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ὁδὸς τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησαν ἤδη καὶ εἰσέτι χρησιμοποιοῦν, ἅπασαι αἱ ἐν τεχνολογικῇ ἐξελίξει χῶραι τόσον τοῦ δυτικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου.

Ἀμφισβήτησις ὑφίσταται περὶ τοῦ ἂν αἱ μονάδες θὰ πρέπει νὰ ἰδρυθοῦν ὑπὸ ἐλευθέρων ἐπιχειρηματιῶν ἢ ὑπὸ συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων πάσης μορφῆς. Φρονῶ ὅτι, βάσει τῆς προσκτηθείσης πείρας, αἱ ἐν λόγῳ μονάδες θὰ εἶναι σκόπιμον νὰ δημιουργηθοῦν βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθέρου οἰκονομίας τόσον ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἐλευθέρου ἐπιχειρήσεως ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν συνεταιριστικὴν (καταλλήλως βεβαίως τροποποιουμένου τοῦ σχετικοῦ περὶ συνεταιρισμοῦ νόμου, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν μείζονα πρωτοβουλίαν, εὐελίξιαν καὶ προπαντῶς οἰκονομικὴν εὐθύνην ἀπαραίτητον διὰ τὰς τοιαύτας δραστηριότητας) καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς ὅρους χρηματοδοτήσεως ἀμφοτέρων.

Ἡ πείρα ἔδειξεν ὅτι, πλὴν σπανίων ἐξαιρέσεων (Δανία), ἀκόμη καὶ ἡ ἑταιρικὴ ὀργάνωσις τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν δυσκόλως δύναται νὰ ἀνταγωνισθῇ τὴν καθαρῶς ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ἐρειδομένην βιομηχανικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ διακίνησιν τῶν προϊόντων τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς.

Παρὰ ταῦτα θὰ πρέπει ἐν Ἑλλάδι, βάσει προσκτηθείσης παρὰ τῶν ἰδρυθεισῶν συνεταιριστικῶν βιομηχανιῶν γάλακτος πείρας, αἱ συνεταιριστικαὶ βιομηχανίαι νὰ ἀσκοῦν ἐξισοροπητικὴν δρᾶσιν ἐπὶ τῶν μορφολογουμένων τιμῶν ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν βιομηχανιῶν, διὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὥστε νὰ μὴ περιέλθουν οἱ οἰκοτέχνη ἀγρόται παραγωγοὶ ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον σχεδὸν ἔλεγχον τῶν ἰδιωτῶν βιομηχάνων. Παραλλήλως ὁμως αἱ συνεταιριστικαὶ βιομηχανίαι θὰ πρέπει νὰ μὴ εὐνοοῦνται δι' εὐμενεστέρων μεταχειρήσεων, ὥστε νὰ ὑφίσταται ἰσότης ἐν τῷ ἀνταγωνισμῷ πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν.

Βεβαίως, αἱ βιομηχανικαὶ μονάδες κρεοπαραγωγῆς ἢ παραγωγῆς συμπυκνωμένου γάλακτος ἢ σύγχρονοι μονάδες δασικῶν βιομηχανιῶν ἢ ἀλιευτικαὶ μονάδες ἀτλαντικῆς ἀλιείας, διὰ νὰ ἰδρυθοῦν καὶ εὐδοκιμήσουν δέον νὰ τύχουν τῶν αὐτῶν προνομίων χρηματοδοτήσεως καὶ παροχῆς καταλλήλου

περιοχής εις βιομηχανικὰς ζώνας καὶ προστασίας ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, μὲ τὰς ἰδρυομένας βιομηχανίας τοῦ δευτερογενοῦς τομέως τῆς παραγωγῆς, ὥστε νὰ καταστοῦν ἀποδοτικαὶ ὡς ἐπενδύσεις ἰδιωτικοῦ ἑλληνικοῦ ἢ καὶ ξένου κεφαλαίου.

Ἡ ἴδρυσις τῶν μονάδων τούτων ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει πρόκειται νὰ ζημιώσῃ τὴν ἀγροτικὴν οἰκοτεχνικὴν μορφήν εις ὅλας τῆς τὰς δραστηριότητας, διότι διὰ νὰ ἰδρυθοῦν θὰ ἀπαιτήσουν τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων εὐνοούντων τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἐντοπίας πρωτογενοῦς παραγωγῆς. Τὴν εὐνοίαν ταύτην θὰ ἀπολαύσουν καὶ οἱ μικροπαραγωγοί, ἐνῶ ὁ ρυθμὸς δημιουργίας τῶν μεγάλων μονάδων δὲν πρόκειται, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν προσεχῆ δεκαετίαν, νὰ καλύψῃ τὰ ὑφιστάμενα καὶ δημιουργηθησόμενα ἑλλείμματα τῆς χώρας εις ζωϊκῆς προελεύσεως τροφίμα.

Ἡ λειτουργία ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον, ἐλαχίστων βιομηχανικῶν καὶ πολλῶν βιοτεχνικῶν δραστηριοτήτων ἐν τῇ πτηνοτροφίᾳ καὶ τῇ ἀλιείᾳ, οὐ μόνον δὲν ἐζημίωσε τὴν ἀγροτικὴν πτηνοτροφίαν ἢ τὴν παράκτιον ἀλιείαν ἀλλὰ δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ἠνθόησε ταύτας τόσον διὰ τῆς διαθέσεως πτηνοτροφικοῦ ὑλικοῦ ὑψηλοτέρας παραγωγικότητος καὶ εις τὰς ἀγροτικὰς μικροεκμεταλλεύσεις ὅσον καὶ διὰ τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως τῆς ἐπεξεργασίας καὶ διακινήσεως τῶν προϊόντων τῆς οἰκοτεχνικῆς δραστηριότητος πτηνοτροφίας ἢ ἀλιείας. Παραλλήλως, αἱ βιομηχαναὶ πτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπεβοήθησαν σημαντικῶς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν συγχρόνων μεθόδων ἀναπαραγωγῆς, διατροφῆς, περιποιήσεως κλπ. τῶν ὀρνίθων, ὡς καὶ ἀλιευτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἔπραξαν διὰ βελτιωμένων μεθόδων ἀλιείας, διακινήσεως καὶ ἐμπορίας τῶν ἰχθυερῶν κλπ.

Ἄλλὰ ἡ οἰαδήποτε οἰκονομικὴ δραστηριότης εἶναι ἀδύνατον νὰ προαχθῆ ἂν δὲν διασφαλίσῃ σημαντικὰ καὶ βέβαια κέρδη. Ἐπομένως, ἡ αὐξήσις τῆς κτηνοτροφικῆς καὶ ἀλιευτικῆς παραγωγῆς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προαχθῆ ἂν δὲν διασφαλισθοῦν ἱκανοποιητικὰ καὶ βέβαια κέρδη καὶ εις τοὺς κλάδους τούτους τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς.

Προήχθη ἡ σιτοπαραγωγή, ἡ παραγωγή σακχάρους ἢ ἡ βιομηχανία διυλίσεως πετρελαίου ἢ οἰαδήποτε ἄλλη παραγωγικὴ δραστηριότης μόνον ἀπὸ τῆς στιγμῆς διασφαλίσεως ἐπαρκοῦς προστασίας τῆς ἐκ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ (ἐνίοτε μάλιστα ἀθεμίτου).

Ἐπομένως, μόνον ἡ λήψις σαφῶν, σταθερῶν καὶ μακροπνῶν κυβερνητικῶν μέτρων, διασφαλιζόντων ἱκανοποιητικὰ καὶ μακροχρόνια κέρδη εις τοὺς κλάδους τῆς ζωοκομικῆς ἢ ἀλιευτικῆς παραγωγῆς εἶναι δυνατόν νὰ τονώσουν τὴν δραστηριότητα καὶ νὰ αὐξήσουν τὴν παραγωγικότητα τῶν ὑφισταμένων σημερινῶν οἰκοτεχνικῶν δραστηριοτήτων καὶ παραλλήλως νὰ προσελκύσουν καὶ νέους ἐπιχειρηματίας πρὸς δημιουργίαν βιοτεχνικῶν ἢ καὶ βιομηχανικῶν δραστηριοτήτων σκοποῦσῶν τὴν παραγωγὴν, ἐπεξεργασίαν, διακίνησιν καὶ ἐμπορίαν τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Φρονοῦμεν ὅτι ἔφθασεν ἤδη ἡ στιγμή, διότι ὠρίμασαν αἱ συνθήκαι, ὥστε αἱ τιμαὶ τῶν προϊόντων τῆς ἑλληνικῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς νὰ μὴ ρυ-

θμίζονται ούσιαστικῶς παρὰ ἀποφάσεων ὁμόρων χωρῶν, αἵτινες διὰ τῆς ἀσκουμένης σοβαρᾶς πριμοδοτήσεως τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐξαγομένων κτηνοτροφικῶν των προϊόντων ἢ διὰ τῆς ἐκάστοτε κατὰ τὴν κρίσιν των διατιμήσεως τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγομένων γεωργικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων, διατηροῦν ούσιαστικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων, οὕτως ὥστε νὰ παραμένῃ ἡ παραγωγικότης τῆς ἑλληνικῆς κτηνοτροφίας εἰς τὰ χαμηλότατα σημερινὰ ἐπίπεδα. Ἡ ἀποδοτικότητα τῆς κτηνοτροφίας ἰδίᾳ ἦτο τόσο χαμηλή, ὥστε τὰ συχνὰ ἀμφίβολα καὶ ἐλάχιστα εἰς τὴν καλλιτέραν των περίπτωσιν κέρδη νὰ εἶναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ καθιστοῦν δυνατὴν παρ' ἡμῖν μόνον τὴν ἐπιβίωσιν παραδοσιακῶν μορφῶν οἰκοτεχνικῶν δραστηριοτήτων καὶ τούτων μάλιστα εὐρισκομένων εἰς παντελῶς ὀριακὰ περιθώρια δυσχεροῦς μόνον ἐπιβιώσεως.

Ἐλάχιστα ὑπολογίσιμοι κτηνοτροφικαὶ ἐπιχειρηματικαὶ δραστηριότητες ὑφίστανται ἐν τῇ χώρᾳ (κυρίως πτηνοτροφικαί, γαλακτοπαραγωγικαὶ καὶ παχύνσεως μόσχων καὶ χοίρων) καὶ αὗται ἂν καὶ εὐρίσκονται συχνὰ εἰς χεῖρας ἀρκούντως ἱκανῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἐν τούτοις, ἡ ἀπλῶς ἐπιβιοῦν ἢ ἐμφανίζουσαν μίαν περιορισμένην ἀνοδικὴν ἐξέλιξιν.

Ἀντιθέτως, αἱ ὀλίγαι εἰσαγωγικαὶ ἐπιχειρήσεις κτηνοτροφικῶν προϊόντων, διευθυνόμεναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν ἀρίστων εἰδικῶν ἐπὶ τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς, ἐπεξεργασίας, διακινήσεως καὶ ἐμπορίας τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων (τῶν ἀναδειχθέντων κυρίως ἐμπειρικῶς) εὐρίσκονται εἰς λίαν ἀνθηρὰν οικονομικὴν κατάστασιν. Οἱ ὀλιγάριθμοι οὗτοι ἐπιχειρηματῆαι ἂν καὶ διαθέτουν σημαντικὰ κεφάλαια πρὸς ἐπένδυσιν ἐκ τῶν λίαν σοβαρῶν κερδῶν των, προτιμοῦν νὰ ἐπενδύσουν ταῦτα εἰς ἐτέρου εἶδους ἐπιχειρήσεις (τουριστικὰς ἢ ἀγορὰς ἀκινήτων) μὲ προφανῆ κίνδυνον ζημιῶν λόγῳ σχετικῆς ἀγνοίας τῶν ἐπιχειρηματικῶν μυστικῶν τῶν κλάδων τούτων. Οὐδεὶς, ἐν τούτοις, τούτων προέβη εἰς ἐπενδύσεις εἰς τὸν τομέα ἰδίᾳ τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς (τοῦ ὁποῦ ἐπαναλαμβάνω οἱ πλεῖστοι εἶναι λαμπροὶ γνώσται) διότι γνωρίζουν ὅτι μία τοιαύτη ἐπιχείρησις θὰ εὐρεθῇ ἐντελῶς ἀπροστάτευτος εἰς τὴν ἀνοικτήρμονα διάκρισιν τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῶν ἐξαγουσῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα κτηνοτροφικὰ προϊόντα χωρῶν. Ἐκτὸς τούτου, τὰ ἐκ τῶν εἰσαγωγῶν κέρδη τῶν εἰσαγωγῶν εἶναι τόσο σημαντικὰ, ὥστε νὰ ἀποκλείεται ὑπὸ τούτων ἡ δυνατότης ἐπιτεύξεως τόσο ὑψηλῶν κερδῶν διὰ τῆς ἀσκήσεως παραγωγικοῦ κτηνοτροφικοῦ ἔργου ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπὶ τὰς δυσμενεῖς ταύτας συνθήκας ἐφθάσαμεν εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιν τοῦ κρέατος, διότι ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι τῆς καταναλώσεως ηὔξηθησαν, ἡ ἑλληνικὴ παραγωγή κρέατος κατὰ τὸ 1968 ἐνεφάνισεν ἐλαχίστην αὔξησιν καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ 1969, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ ἀπολύτως μειωμένη, θὰ εἶναι ἐπ' ἐλάχιστον ηὔξημένη ἐν σχέσει πρὸς τὴν κρεοπαραγωγὴν τοῦ 1968, διότι μειοῦται ἐλαφρῶς τὸ εἰς κρεοπαραγωγικὰ ζῶα κεφάλαιον τῆς χώρας λόγῳ τῶν ὀριακῶν κερδῶν, ἅτινα διησφάλιζε μέχρι τοῦδε τόσο ἡ γαλακτοπαραγωγή (πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων ἐπιχειρήσεων διατηρουσῶν ζῶα ἐτησίας γαλακτοπαραγωγῆς ἄνω τῶν 4000 χλγρ. καὶ διαθε-

τουσών τουτο άνω τών 2,50 δρχ.) όσον και ή κρεοπαραγωγή του βοός.

Ούτω, τόν Ιούλιον του 1969 ένεφανίσθη άπότομος αύξησης τής τιμής του κρέατος (άπό 34 εις 39- 40 δρχ. τιμή παραγωγής). Η αύξησης αύτη όφείλεται έν μέρει και εις τήν αύξησην τής διεθνούς τιμής του βοείου κρέατος.

Ούτω, σήμεραν τουλάχιστον, ή τιμή τών προς πάχυνσιν διατιθεμένων νεαρών μόσχων έλληνικής προελεύσεως βάρους 120-200 χλγρ. πλησιάζει τας 20 δρχ. ανά χλγρ. (ζών βάρος) αλλά ό άριθμός τών διατιθεμένων έν τή χώρα μόσχων είναι λίαν περιωρισμένος. Παραλλήλως οί Γιουγκοσλαύοι άνετίμησαν τούς μόσχους προς πάχυνσιν άπό 450 δολ. τόν τόννον εις 550 δολ. και μάλιστα διά μόσχους λίαν χαμηλής ποιότητας.

Η τοιαύτη διαμόρφωσις τών τιμών του βοείου κρέατος, έν τούτοις, ένδεχομένος, δέν θα εύνοήση τήν ελληνικήν παραγωγήν, διότι ό περιορισθείς άριθμός τών έν τή χώρα διατηρουμένων άγελάδων δέν είναι δυνατόν νά αύξηθῆ συντόμως. Μέχρις ότου δέ οί Έλληνες έκτροφεύς αύξήσουν τόν άριθμόν τών άγελάδων, αί έξάγουσαι τούς μόσχους προς τήν Έλλάδα χώραι θα κανονίσουν καταλλήλους τιμάς έξαγωγής, ώστε, συναρτησει και τής παρατηρουμένης αύξήσεως τών τιμών τών κτηνοτροφών και τών ήμερομισθίων, τό προσωρινόν κέρδος τών κρεοπαραγωγικών έπιχειρήσεων νά περιορισθῆ και πάλιν εις τά περιθώρια τής έπιβιώσεως.

Δέν νομίζομεν έπομένως ότι ή σημερινή εύμενης διάρθρωσις τών τιμών, δημιουργηθεύσα έκ λόγων συμπτωματικών μάλλον (ίνα μή είπωμεν ότι είναι έσχεδιασμένον τέχνασμα τών ένδιαφερομένων), άποτελεεί έδραίαν βάσιν διά τήν βελτίωσιν τής κρεοπαραγωγής, έστω και του βοός.

Υπό τας σημερινάς συνθήκας κινητικότητας τής διεθνούς άγοράς, ή προώθησις οίουδήποτε κλάδου τής οίκονομίας είναι άποτέλεσμα ένός πλήρους προγραμματισμού λαμβάνοντος ύπ' όψιν κατά τήν σχεδίασιν άπάσας τας παραμέτρους, αίτινες έπηρεάζουν τόσον τήν παραγωγήν όσον και τήν διακίνησην, έπεξεργασίαν και έμπορίαν του τελικού προϊόντος και του ύποπροϊόντος αυτού.

Έπομένως επιβάλλεται τό ταχύτερον ή λήψις σοβαρών και ώλοκληρωμένων κυβερνητικών αποφάσεων, προς καθολικήν άντιμετώπισιν του προβλήματος τών έλλειμμάτων τής χώρας δι' όλα τά είδη τών κτηνοτροφικών προϊόντων, διότι πάντα ταύτα συνδέονται στενώς μεταξύ των είτε άφοροϋν παραγωγήν κρέατος, γάλακτος και ώων ή ίνών και δερμάτων.

β) Κυρίαν και βασικήν προϋπόθεσιν αναπτύξεως τής κτηνοτροφικής παραγωγής άποτελεεί ή έν τή χώρα άμεσος παραγωγή άπάσης τής άπαιτουμένης ποσότητας χονδροειδών τροφών (χόρτου και άχύρου) και του πλείστου τών άπαιτουμένων ποσοτήτων καρπών και κτηνοτροφών ζωϊκής προελεύσεως.

Τά πρώτα έπομένως κυβερνητικά μέτρα διά μίαν έλλογον ανάπτυξιν τής κτηνοτροφίας δέον νά σκοποϋν εις τήν άλλαγήν τής μέχρι σήμεραν άσκουμένης Κυβερνητικής πολιτικής ένισχύσεως τής σιτοπαραγωγής.

Θά πρέπει σταδιακώς νά μειοϋται ή ένίσχυσις τής σιτοπαραγωγής και

τὰ ἀντίστοιχα κρατικά ὑλικά μέσα νὰ διατεθοῦν πρὸς ἐνίσχυσιν ἐπεκτάσεως τῆς καλλιεργείας κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν καὶ ψυχανθῶν διὰ καρπὸν (ἀραβόσιτος, σόργον, κριθή, σόγια κλπ.) σανοδοτικῶν φυλῶν ὑψηλῆς ἀποδόσεως (σανὸ σόργου, ἀραβοσίτου, μιγμάτων ψυχανθῶν - σιτηρῶν κλπ.).

Ὡς πρῶτον μέτρον ἐνίσχυσεως τῆς τοιαύτης προσπάθειας θεωροῦμεν τὴν ἀπαγόρευσιν (ἢ μὴ ἐπιχορήγησιν) τῆς σιτοπαραγωγῆς τῶν ἀρδευομένων ἐκτάσεων, ἐνῶ θὰ πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἡ συγκέντρωσις ἐπὶ ἐνισχυμένη τιμῇ τοῦ σίτου τῶν ξηρικῶν περιοχῶν. Μάλιστα ἐπειδὴ τόσον ἐν Ἑλλάδι ὅσον καὶ ἐν τῇ Ε.Ο.Κ. προβλέπεται καὶ μελλοντικὴ αὔξησις τῆς ζητήσεως τῶν σκληρῶν σιτηρῶν, δέον ἢ παραγωγή τούτου νὰ τύχη σχετικῆς ἐνίσχυσεως πρὸς κάλυψιν τόσον τῶν αὐξηθησομένων ἑλληνικῶν ἀναγκῶν εἰς σκληρὸν σίτον ὅσον καὶ τῶν μονίμων ἐλλειμμάτων τῆς Ε.Ο.Κ. εἰς τὸ εἶδος τοῦτο.

Ἡ καταβαλλομένη σήμερον ἐνίσχυσις τῶν παραγωγῶν μαλακοῦ σίτου καὶ κριθῆς (εἰς τὰς ξηρικές περιοχάς) δέον νὰ μειωθῇ ἐλαφρῶς, ὥστε τὰ προϊόντα ταῦτα νὰ καταστοῦν πλέον συμφέροντα εἰς τὴν χρησιμοποίησίν των ὡς κτηνοτροφῶν.

Ἀπαιτοῦμεναι ἀναδιαρθρώσεις ἐν τῇ γεωργικῇ παραγωγῇ πρὸς διασφάλισιν ἐπαρκῶν κτηνοτροφῶν διὰ τὴν κτηνοτροφίαν.

Ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ πᾶχυνσις τῶν ζώων πρὸς κρεοπαραγωγήν ἢ ἢ διατροφή πρὸς γαλακτοπαραγωγήν εἰς τὰς γεωργικὰς οἰκοτεχνικὰς δραστηριότητας βασίζεται κυρίως εἰς τὴν ἐντατικὴν διατροφήν τῶν ζώων δι' ὑποπρῶτων τῆς ἀγροτικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ κυρίως δι' ἀξιοποιήσεως τῆς φυσικῆς βλαστήσεως τῶν πάσης φύσεως βοσκοτόπων τῆς χώρας. Βεβαίως εἰς δημιουργηθείσας ὀλίγας βιοτεχνικὰς δραστηριότητας παχύνσεως μόσχων, χοίρων καὶ κυρίως πτηνῶν, ἢ γαλακτοπαραγωγικὰς ἢ ὠοπαραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις, ἤρξατο καὶ παρ' ἡμῶν ἢ ἐντατικώτερα χρησιμοποίησις κυρίως καρπῶν πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς παχύνσεως καὶ σχετικῶς καλλιτέραν ἀξιοποίησιν τῆς ἀναπτυκτικῆς ἰκανότητος τῶν νεαρῶν ἡλικίας ἰδίᾳ ζώων, ὡς καὶ πρὸς αὔξησιν γαλακτοπαραγωγῆς ἢ ὠοπαραγωγῆς.

Ἄλλὰ καὶ αἱ βιομηχανικαὶ αὗται δραστηριότητες ἐμφανίζουσι σημαντικωτάτας ἐλλείψεις τόσον εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ παράθεσιν σιτηρεσίων τελείως ἐξισοροπημένων καὶ ἀνταποκρινομένων πρὸς τὴν ἐκάστοτε ἀναπτυκτικὴν καὶ παραγωγικὴν ἰκανότητα τῶν ζώων, ἀναλόγως τοῦ εἶδους αὐτῶν καὶ τῆς ἡλικίας των, ὅσον καὶ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πλέον καταλλήλων φυλῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὑψηλῆς παραγωγικότητος ἐν ἐκάστη παραγωγικῇ δραστηριότητι.

Τὸ βασικὸν χαρακτηριστικὸν μειονέκτημα τόσον τῶν οἰκοτεχνικῶν ὅσον καὶ τῶν βιοτεχνικῶν κτηνοτροφικῶν δραστηριοτήτων ἐν Ἑλλάδι, εἶναι ἢ παράθεσις εἰς τὰ ζῶα καὶ δὴ τὰ νεαρά, σιτηρεσίων μὲ ὑψηλὴν ἀμυλαξίαν καὶ σχετικῶς χαμηλὴν περιεκτικότητα εἰς λεύκωμα, ὡς καὶ ἡ σπανία χρῆσις ζωϊκῆς προελεύσεως λευκωμάτων, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν διατροφήν τῶν χοίρων καὶ πτηνῶν, ὅπου ἢ παράθεσις τῶν ζωϊκῶν λευκωμάτων ἀποτελεῖ βασικὸν παράγοντα ἐπιτυχοῦς διατροφῆς.

Ούτω, τὰ ζῶα μας δὲν διατρέφονται ἰσορρόπως καὶ ἡ ἐναπόθεσις λίπους λαμβάνει τοιαύτην ἔκτασιν, ὥστε νὰ καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν πλεοναζόντων λιπῶν παρὰ τῶν παχυνομένων ζῶων δι' εἰδικῆς ἀγορανομικῆς διατάξεως, δεδομένου ὅτι ὁ σημερινὸς καταναλωτὴς δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ὑπαρξιν ὑψηλοῦ ποσοστοῦ λίπους εἰς τὸ κρέας.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀγορανομικῆς ταύτης διατάξεως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐπιταχύνῃ καὶ θὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ἀνάγκην ὅπως οἱ παχύνοντες ζῶα καταρτίζουσι σιτηρέσια πλέον κατάλληλα διὰ τὴν παραγωγὴν κρέατος καὶ οὐχὶ τὴν παραγωγὴν σχεδὸν ἀχρήστων λιπῶν. Πέραν ὁμως τῶν ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑφίστανται οἱ κρεοπαραγωγοὶ ἐκ τῆς παραγωγῆς λίπους, οὔτινος ἡ ἀξία εἶναι σχεδὸν μηδαμινὴ (μέχρι 3 δραχ. χλγρ λίπους), σημαντικαὶ ζημίαι ἐπέρχονται εἰς τὴν κτηνοτροφίαν εὐρύτερον, ὡς καὶ εἰς τὴν κρεοπαραγωγὴν τοιαύτην, ἐκ τῆς ἐλλείψεως καὶ τῆς ὑψηλῆς σχετικῶς τιμῆς τῶν καλῆς ποιότητος χόρτων φυσικοῦ λειμῶνος ἢ μηδικῆς (ἐνσιρωμένοι χονδροειδεῖς τροφαὶ ἐλάχισται χρησιμοποιοῦνται παρ' ἡμῖν), λόγῳ τῶν μικρῶν ποσοτήτων τοῦ παρατιθεμένου καλῆς ποιότητος χόρτου εἰς τὰ ζῶα, συχνάκις ἐμφανίζονται μεταβολικὰ νοσήματα ἐξ ἀβιταμινώσεων, ἀσβεστοπενιῶν, ἐλλείψεως ἰχθυοστοιχείων κλπ. Ἡ δι' ἀχύρου ἢ κακῆς ποιότητος χόρτου ἢ διὰ κορυφῶν στελεχῶν ἀραβοσίτου κάλυψις τῶν εἰς χονδροειδεῖς τροφὰς ἀναγκῶν τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ, ἰδίᾳ τῶν μηρυκαστικῶν, προκαλεῖ σοβαρὸν ποσοστὸν μεταβολικῶν νοσήσεων στειρότητος, ἀποβολῶν, γεννήσεων θνησιγενῶν μόσχων καὶ τελικῶς θανάτων εἰς λίαν ὑψηλὸν ποσοστὸν. Καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ μέχρι τέλος Ἀπριλίου περίοδον τὰ νοσήματα ταῦτα προκαλοῦν σημαντικὰς ζημίας, ἀνερχομένας κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης εἰς ποσοστὸν πλέον τοῦ 5% τῆς συνολικῆς ἀκαθαρίστου κτηνοτροφικῆς προσόδου.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, οἰαδῆποτε περαιτέρω βελτίωσις τοῦ ζωικοῦ ὕλικου ἢ ἐντατικοποίησις τῆς κτηνοτροφίας, θέλει ἐπιφέρει αὐξήσιν τοῦ ποσοστοῦ τούτου, ἂν δὲν ἐπέλθουν ριζικαὶ ἀλλαγαὶ ποσοτικαὶ καὶ ποιοτικαὶ τῶν παραγομένων σήμερον ἐν τῇ χώρᾳ ζωοτροφῶν. Ἡ Ἑλλὰς εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον καθ' ὃ φυτὰ, ζῶα καὶ ἄνθρωποι ὑποσιτίζονται ὡς πρὸς τὸ ἄζωτον.

Εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως αὐξηθῇ ἡ εἰς ἄζωτον καὶ χουμάδα περιεκτικότης τῶν ἑδαφῶν μας. Πρὸς τοῦτο, πέραν τῆς ἀναγκαίας χρήσεως ἄζωτουχῶν λιπασμάτων καὶ κόπρου εἰς ἱκανοποιητικὰς ποσότητας, δεόν νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὴν ἀμειψισποράν τῶν ἑδαφῶν μας, εἰς πολὺ εὐρύτεραν τῆς σημερινῆς κλίμακα, τὴν συμμετοχὴν ἄζωτουχῶν ψυχανθῶν.

Χάρις εἰς τὴν ἀπὸ τριακονταετίας ἀσκηθεῖσαν πολιτικὴν προστασίας τῆς σιτοπαραγωγῆς ἐπετεύχθη οὐ μόνον ἐπάρκεια ἀλλὰ καὶ δημιουργία πλεονασμάτων ἐν τῇ σιτοπαραγωγῇ. Οὔτω, τὰ πλεονάσματα σίτου καὶ κριθῆς τοῦ ἔτους 1966 ἀνῆλθον εἰς 340,000 τόννους καὶ τοῦ 1967 εἰς 450,000 τόννους.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκαλλιεργήθησαν συνολικῶς 5,846.830 στρέμ. διὰ κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν (3,207,841 στρέμ. κριθῆ, 1,402,976 στρέμ. ἀραβόσι-

τος και 1,216,013 στρέμ. βρώμη) αποδώσαντα ανά 149 χλγρ. συνολικῶν ἀφομοιωσίμων θρεπτικῶν οὐσιῶν κατὰ στρέμμα. Πέραν τούτων εἰσῆχθησαν ἐπίσης καὶ καρποί, ἰδίως σιτηρῶν, ἀντιστοιχοῦντες πρὸς 315,000 τόννους συνολικῶν ἀφομοιωσίμων θρεπτικῶν οὐσιῶν. Ἡ σχέσις ὅμως τῶν πεπτῶν ἀζωτούχων οὐσιῶν πρὸς νομευτικὰς μονάδας εἰς τὰ σιτηρὰ εἶναι λίαν χαμηλὴ καὶ δεόν ταῦτα νὰ ἐνισχύωνται διὰ καρπῶν ψυχανθῶν, πλακούντων ἢ σόγιας, πλουσιῶν εἰς λεύκωμα, ὥστε νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ δημιουργία σιτηρεσιῶν καταλλήλων πρὸς κρεοπαραγωγὴν, γαλακτοπαραγωγὴν, ὠοπαραγωγὴν κλπ. Τὰ σιτηρέσια ταῦτα ἔχουν σχέσιν πεπτῶν ἀζωτούχων οὐσιῶν πρὸς νομευτικὰς μονάδας 100 · 140.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τὰς ἐκτατικὰς ἐκτροφὰς τῶν οἰκοτεχνικῶν δραστηριοτήτων, ἰδίᾳ ἡ βοσκὴ, εἰς δὲ τὰς βιοτεχνικὰς τοιαύτας, ἰδίᾳ οἱ πλακοῦντες καὶ τὰ πίτυρα, βελτιώσονται τὴν ὥς ἄνω σχέσιν καὶ ἀναβιβάζουν ταύτην ἀπὸ 65 (μέσος ὅρος καρπῶν σιτηρῶν) μέχρι συνήθως 80 καὶ σπανίως 90 καὶ πλέον, ἀλλὰ καὶ πάλιν διαπιστοῦται ὑπερβολικὴ πάχυνσις τῶν ζώων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐπιθυμητὴν τοιαύτην.

Ἐπειδὴ μελλοντικῶς ἡ εὐχέρεια βοσκῆς νεαρῶν γράσπεως εἰς τὰς βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς παχύνσεις ζώων, αἵτινες προβλέπομεν ὅτι θὰ ἐπεκταθοῦν σημαντικῶς, θὰ εἶναι ἀνύπαρκτος καὶ παραλλήλως ἡ βόσκησις ἐκτατικῶν περιοχῶν παρὰ τῶν οἰκοτεχνικῶς διατηρουμένων ζώων θὰ μειωθῆ, λόγῳ κυρίως τῆς δυσχερείας ἐξευρέσεως ποιμένων, ἐπιβάλλεται ἡ μελλοντικὴ αὐξησης τῆς παραγωγῆς κτηνοτροφικῶν ψυχανθῶν διὰ παραγωγὴν καρπῶν καὶ κυρίως σανῶν καλῆς ποιότητος, ὡς καὶ διὰ τὴν μετὰ χλωροῦ ἀραβοσίτου ἀνάμειξιν χλωρῶν προϊόντων ψυχανθῶν, πρὸς αὐξησην τῆς εἰς λεύκωμα περιεκτικότητος τῶν παραχθησομένων ἐνσιρωμένων τροφῶν.

Ἀνεφέρθη ἤδη ὅτι κατὰ τὸ 1975 θὰ πρέπει νὰ παραχθοῦν 520,000 τόννοι κρέατος καὶ 2,000,000 τόννοι γάλακτος. Διὰ τὴν παραγωγὴν τούτων θὰ ἀπαιτηθοῦν 1,732,500 τόννοι συνολικῶν ἀφομοιωσίμων θρεπτικῶν οὐσιῶν, δεδομένου ὅτι ὑπολογίζομεν ὅτι θὰ βελτιωθῆ σχετικῶς καὶ ὁ δείκτης μετατρεψιμότητος τῶν κτηνοτροφῶν εἰς κρέας, γάλα καὶ ὠά, λόγῳ τῶν πλέον καταλλήλων φυλῶν ζώων, ἀνερχόμενος διὰ τὴν κρεοπαραγωγὴν εἰς 3,4 τὸ 1970 καὶ εἰς 3,3 τὸ 1975.

Ἐλπίζεται ἐπίσης ὅτι αἱ στρεμματικαὶ ἀποδόσεις θὰ βελτιωθοῦν ὡς κάτωθι: Κριθὴ τὸ 1970, 250 χλγρ., τὸ 1975, 300 χλγρ., ἀραβόσιτος ἀρδευόμενος τὸ 1970, 400 χλγρ., τὸ 1975, 500 χλγρ., ἀραβόσιτος ξηρικός τὸ 1970, 200 χλγρ., τὸ 1975, 250 χλγρ., βρώμη τὸ 1970, 175 χλγρ., τὸ 1975, 200 χλγρ.

Διὰ τὴν διασφάλισιν τοῦ ἐλλείποντος φυτικοῦ λευκώματος θὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ μὲν τὰς ἀρδευόμενας καὶ δροσερὰς ξηρικός περιοχὰς ἡ μηδικὴ καὶ ἡ σόγια, διὰ δὲ τὰς ξηρικός πεδινὰς ἡμιορεινὰς καὶ ὄρεινὰς περιοχὰς ὁ βίκος καὶ τὸ πίσσον Μ. 10 διὰ παραγωγὴν καρπῶν καὶ σανῶν.

Διὰ τὴν μείωσιν τῶν ἀπωλειῶν εἰς καροτίνια-βιταμίνην Α καὶ λευκώματα τόσον τῆς μηδικῆς, ὅσον καὶ τῶν σανῶν τῶν λοιπῶν ψυχανθῶν, θὰ πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ εἰσαχθοῦν καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ κατάλληλα

μηχανήματα ξηράνσεως και κατασκευής συμπήκτων «πέλετς» εκ τής χλωρᾶς μηδικῆς και να εφαρμοσθῆ ἡ δια θερμοῦ ἀέρος ξήρασις τής μηδικῆς και τῶν σανῶν κατὰ τὴν οὐγγρικὴν ἢ ἐτέραν κατάλληλον μέθοδον.

Ἐπολογίζεται ὅτι, πρὸς ἀπόληψιν τῶν ἀναφερθεισῶν ἤδη 1,732,500 τόνων συνολικῶν ἀφομοιωσίμων θρεπτικῶν οὐσιῶν, θὰ ἀπαιτηθῆ ἡ διάθεσις μὲν διὰ τὸ 1970, 7,000,000 στρεμ. περίπου ἢ 1,150,000 στρεμ. πλέον τοῦ 1966, διὰ δὲ τὸ 1975, 7,500,000 στρεμ. ἢ 1,650,000 πλέον τοῦ 1966.

Διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ λευκώματος προβλέπεται ἡ αὐξησις τής καλλιερ- γείας τής μηδικῆς ἀπὸ 1,423,000 στρεμ. τὸ 1966 εἰς 1,600,000 στρέμ. τὸ 1970 και εἰς 2,000,000 στρεμ. τὸ 1975. Τὰ λοιπὰ ψυχανθῆ (βίκος — πίσσον — λούπινον κλπ.) διὰ καρπὸν και σανὸν θὰ κατέχουν σταθερῶς ἕκτασιν ξηρικὴν 1,800,000 στρεμ. περίπου.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προταθεῖσα αὐξησις τής καλλιερ- γείας τῶν κτηνο- τροφικῶν σιτηρῶν διὰ καρποπαραγωγὴν θὰ προέλθῃ κυρίως ἐκ τής μειωθη- σομένης καλλιερ- γείας τοῦ σίτου, ἥτις τὸ 1970 προβλέπεται νὰ περιορισθῆ εἰς 8,500,000 στρέμ. και τὸ 1975 εἰς 7,000,000 στρέμ. ἐλευθερουμένων οὕτω τὸ μὲν 1970 1,700,000 στρεμ., τὸ δὲ 1975 3,200,000 στρεμ. ἐκ τής καλλιερ- γείας σίτου.

Αἱ ἀνάγκαι ἐπίσης τής χοιροτροφίας — πτηνοτροφίας εἰς ζωϊκῆς προ- ελεύσεως λευκώματα δέον νὰ τύχῃ σοβαρᾶς μελέτης. Θὰ πρέπει διὰ τής ἐγκα- ταστάσεως και λειτουργίας τῶν προγραμματισθεισῶν ἤδη μονάδων βιομηχα- νικῶν σφαγείων νὰ ὀργανωθῆ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ αἵματος τῶν κατασχομένων σφαγείων και σπλάγχων, ὡς και ἡ εἰς τὰς μονάδας ταύτας προσκόμισις τῶν θνησκόντων ζώων, ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἀξιοποίησις ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω εἰς κρεατάλευρον, αἱματάλευρον, ὀστεάλευρον κλπ. Θὰ πρέπει ἐπί- σης νὰ μελετηθῆ και ἡ παραγωγή ζωϊκῆς πρωτεΐνης ἐκ τῶν ὑποπροϊόντων τῶν διυλιστηρίων πετρελαίου.

Ἡ οἰκοτεχνικὴ ἀγροτικὴ κτηνοτροφικὴ δραστηριότης θὰ βοηθηθῆ ση- μαντικῶς ἐὰν αἱ βοσκήσιμοι ἕκτασις τής χώρας, κατ' ἀρχὰς αἱ πεδιναὶ και ἐν συνεχείᾳ αἱ λοφώδεις και ὄρειναι μελετηθοῦν και καθορισθῆ ἐπακριβῶς ὁ πλέον κατάλληλος κτηνοτροφικὸς κλάδος διὰ τὴν ἐπωφελεστέραν ἀξιοποίησιν τούτων. Τούτου καθοριζομένου θὰ πρέπει ἐν συνεχείᾳ νὰ ληφθοῦν μέτρα βελτιώσεως τής διαχειρίσεως τῶν βοσκοτόπων. Οἱ δασικοὶ βοσκότοποι οἱ ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τῶν Δασικῶν Ἐπιτροπῶν καθὼς και οἱ κοινοτικοὶ βοσκότοποι δέον νὰ ἀξιοποιεῖνται ὑπὸ τοῦ πλέον καταλλήλου ἐκάστοτε ζωικοῦ κεφαλαίου, νὰ διαχειρίζονται καταλλήλως και νὰ καθορισθοῦν σαφῶς αἱ εἰς ἕκαστον βοσκό- τοπον ἐκτελεσθησόμεναι ἐργασίαι ἐπανασπορᾶς, λιπάνσεως, καθαρισμοῦ, ἐνδεχομένως και ἀρδεύσεως ἢ στραγγίσεως κλπ.

Μεγάλως ἐπίσης θὰ ὑποβοηθηθῆ ἡ ἀγροτικὴ κτηνοτροφία διὰ τής ἐκτά- σεως τής διατροφῆς εὐθηνῶν χονδροειδῶν τροφῶν (σιλὸ ἢ χλωρᾶς νομῆς σόργου, ἀραβοσίτου, σόγιας, μηδικῆς κλπ.)

Ἐπίσης θὰ πρέπει νὰ ὀργανωθῆ ἡ ὑπερπόντιος ἀλιεία μας, ὡς και αἱ ἱδρυθησόμεναι βιομηχαναὶ ἀλιευμάτων, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὰ ὑπο-

προϊόντα τούτων να μετατρέπονται εις πολύτιμα δια τήν κτηνοτροφίαν μας ιχθυάλευρα. Αι βιομηχανίαι έπίσης γάλακτος θα πρέπει, ώργανούμεναι καταλλήλως, να παραγάγουν τόσον τὰ εισαγόμενα σήμεραν εκ του έξωτερικοῦ συμπεπυκνωμένα γάλακτα (σακχαροῦχα - συμπεπυκνωμένα κλπ.) πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ πληθυσμοῦ, ὡς καὶ ἀπαιτούμενα γάλακτα εις κόνιν δια τήν τεχνητὴν διατροφήν τῶν λίαν νεαρᾶς ἡλικίας ζῶων.

Μέχρι τοῦδε παρείχето μία σχετικῶς περιωρισμένη (έν σχέσει πρὸς τὸν σίτον, τὸν βάμβακα ἢ τὰ σακχαροτεῦτλα) οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν καλλιεργητῶν κριθῆς, ἀραβοσίτου καὶ μηδικῆς, οὐχὶ ὁμως ἀνάλογος πρὸς τήν παρεχομένην δια τὸν σίτον, τὸν βάμβακα καὶ τὰ τεῦτλα καὶ ἀφίνεται τὸ θέμα νὰ ἐπιλυθῆ δια τῆς ἐφαρμογῆς τεχνικῶν βελτιώσεων αὐξανουσῶν τήν παραγωγικότητα τῶν κτηνοτροφικῶν καλλιεργειῶν, ἃς θὰ ἔδη νὰ εισαγάγουν γεωπόνοι, δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι πολυωνύμων, δημοσίου δικαίου, ὀργανισμῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα δὲν ὑπῆρξεν ἱκανοποιητικὰ διότι ὁ Ἕλλην παραγωγός, λαμπρὸς ἀποτιμητῆς τῶν συμφερόντων του, δὲν ἐπέθετο εις τὰς παραινέσεις τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων νὰ ἐγκαταλείψῃ τήν βεβαίαν καὶ εις ἱκανοποιητικὴν τιμὴν συγκεντρουμένου σίτου καλλιέργειαν, τὰς παραγωγικὰς ποικιλίας τοῦ ὁποίου ἐγνώριζε καλῶς καὶ νὰ εισέλθῃ εις τήν καλλιέργειαν τῆς κριθῆς, τῆς ὁποίας οὔτε τήν καλλιέργειαν οὔτε τὰς παραγωγικὰς ποικιλίας ἐγνώριζεν ὁ ἴδιος καὶ δια τήν ὁποίαν τόσον ἡ πραγματοποίησις συγκεντρώσεως ὅσον καὶ ἡ καθορισθησομένη τιμὴ ἦσαν ὀλιγώτερον βέβαιαι καὶ σταθεραὶ τῶν τοῦ σίτου. Ἐξ ἄλλου, ἡ μετατροπὴ τῆς κριθῆς εις γάλα ἢ κρέας ἦτο ἀσυζητητὴ ἀσύμφορος δι' αὐτὸν μέχρις ἐσχάτων, λόγῳ ἀφ' ἐνὸς μὲν περιωρισμένης παραγωγικότητος τοῦ ζωϊκοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν χαμηλῶν ἕως χαμηλοτάτων τιμῶν τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων ἀφ' ἑτέρου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, παρὰ τὰς κατὰ κανόνα λίαν φιλοτίμους προσπαθείας τῶν ἐν ὑπαίθρῳ μοχθοῦντων γεωτεχνικῶν ὑπαλλήλων (γεωπόνων-κτηνιάτρων) δὲν ἐσημειώθη ἱκανοποιητικὴ ἐξέλιξις τῆς παραγωγῆς μας καὶ σχεδὸν ἀπέτυχε πλήρως ἡ τόσον διατυμπανιζομένη ἀναδιάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν τοῦλάχιστον εις τὸν τομέα τοῦτον.

Εἰς τὸ πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως 1968-1978 ὀρθῶς ἀναφέρονται οἱ στόχοι ἐπεκτάσεως τῆς καλλιεργείας τῆς κριθῆς, τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τῆς μηδικῆς. Δέον νὰ συμπληρωθοῦν μὲ τήν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας τῆς σόγιας καὶ τοῦ σόργου μέχρις 100,000 στρεμ. μὲ τήν ἐφορμογὴν μεθόδων συγκομίσεως καὶ διατηρήσεως τῆς μηδικῆς ἰδίᾳ δι' ἀφυδατώσεως (βιομηχανικῶς) διὰ τὸ 1972, μὲ τήν λήψιν μέτρων ἀξιοποιήσεως τῶν ὑποπροϊόντων τῶν δημιουργηθησομένων σφαγείων, πρὸς παραγωγήν κρεαταλεύρου, μὲ τήν ὀργάνωσιν συμπληρωματικῶν μονάδων ὑπερποντίου ἀλιείας, καταλλήλως ἐξωπλισμένων, ὥστε νὰ ἐπεξεργάζωνται αἱ ἴδιαι ἢ νὰ κομίζουν ἐν Ἑλλάδι πρὸς ἐπεξεργασίαν τὰ ὑποπροϊόντα τῶν ἀλιευμάτων καὶ μὲ τήν δημιουργίαν ἐνὸς ἢ δύο ἐργοστασίων πρὸς παραγωγήν τῶν εισαγομένων ἤδη 7,000 τόννων καὶ πλέον γάλακτος εις κόνιν.

Εἰδικώτερον ἡ τιμὴ τῆς κριθῆς δέον νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε οὐ μόνον νὰ

μή υπολείπεται τῆς ἐλαχίστης τιμῆς τοῦ σίτου ἀλλὰ νὰ εἶναι καὶ κατὰ τι μεγαλύτερα, διότι ἡ μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις τῆς κριθῆς ὑπὸ τὰς κυριαρχούσας τεχνολογικὰς συνθήκας παρ' ἡμῖν εἶναι χαμηλοτέρα τῆς τοῦ σίτου. Ἐπομένως ἡ ἐλαχίστη τιμὴ συγκεντρώσεως νὰ εἶναι περὶ τὰς 2,70 δρχ. ἐφ' ὅσον ἡ ἐλαχίστη τιμὴ συγκεντρώσεως τοῦ σίτου θὰ εἶναι 2,50 δρχ.

Ἡ ἐλαχίστη τιμὴ συγκεντρώσεως τοῦ ἀραβοσίτου δέον νὰ εἶναι ἐπίσης 2,80 κατὰ χλγρ., διότι μόνον οὕτω θὰ δυνηθῆ ἡ καλλιέργεια αὕτη νὰ εἶναι ἀνταγωνιστικὴ πρὸς τὸν βάμβακα, τοῦ ὁποῦ ἡ κατὰ στρέμμα ἐνίσχυσις κυμαίνεται εἰς 210 δρχ. (1,40 δρχ. X 150 μέση στρεμματικὴ ἀπόδοσις) ἢ τὰ τεῦπλα δι' ἃ ἡ ἐνίσχυσις ὑπερβαίνει τὰς 400 δρχ. κατὰ στρέμμα. Παράλληλως, δεδομένου ὅτι εἰς Η.Π. Ἀμερικῆς θεωρεῖται σχεδὸν βεβαία ἡ μελλοντικὴ ἀντικατάστασις τοῦ ἀραβοσίτου διὰ τοῦ πλέον παραγωγικοῦ εἰς ἀμυλαξίαν σόργου, δέον καὶ παρ' ἡμῖν νὰ εἰσαχθοῦν καὶ δοκιμασθοῦν ἅπασαι αἱ νέαι σειραὶ ὑβριδίων σόργου ὑψηλῆς παραγωγῆς καὶ νὰ εὐνοηθῆ ἡ ἐπέκτασις τῆς καλλιέργειας του.

Ἀνάλογος πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ κατὰ στρέμμα ἐτησίαι καὶ οὐχὶ ἐφ' ἅπασ ἐνίσχυσις τῆς καλλιέργειας τῆς μηδικῆς ὡς κίνητρον διὰ τὴν παρὰ τῶν ἀγροτῶν ἐπέκτασιν τῆς καλλιέργειας καὶ διαθέσεως τῆς μηδικῆς εἰς τὴν τιμὴν τῆς μιᾶς δραχμῆς κατὰ χλγρ. εἰς τὴν κτηνοτροφίαν.

Ἡ ἐπέκτασις τῆς καλλιέργειας τῆς σόγιας δέον νὰ συνδυασθῆ μὲ τὴν ἴδρυσιν συγχρόνου βιομηχανικῆς μονάδος ἐπεξεργαζομένης καταλλήλως τὸ ἔλαιον, κυρίως τοῦ σογιοκάρπου, ὥστε ἡ φυτικὴ αὕτη πρωτεΐνη νὰ ἔχη ὅσον τὸ δυνατόν χαμηλότερον κόστος διὰ τὴν κτηνοτροφίαν.

Αἱ ὡς ἄνω ἀναφερθεῖσαι τιμαὶ εἶναι δυνατόν νὰ καταβληθοῦν ὑπὸ τῶν κρεοπαραγωγῶν, ἐφ' ὅσον αἱ τιμαὶ κρέατος μόσχου καὶ ἀμῶν παραμένουν εἰς τὰ σημερινὰ ἐπίπεδα τῶν 40 δρχ. κατὰ χλγρ. εἰς χεῖρας τοῦ παραγωγοῦ, δὲν εἶναι ὁμως συμφέρουσαι διὰ τοὺς γαλακτοπαραγωγούς, ἰδίαι τοὺς παράγοντας γάλα τὸ ὁποῖον πωλεῖται κάτω τῶν 2,50 δρχ. τὸ χιλιόγραμμα.

Ἀμέσως ὁμως καὶ μέχρις ὅτου καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐν τῇ χώρᾳ παραγωγή καρπῶν, ἰδίαι σιτηρῶν καὶ ψυχανθῶν, δέον νὰ διατίθενται εἰς τὴν κτηνοτροφίαν τὰ πρὸς ἐξαγωγήν προοριζόμενα πλεονάσματα σίτου ἢ κριθῆς καὶ εἰς τὴν τιμὴν ἐλευθέρως διεθνούς ἀγορᾶς ἢ νὰ ἐπιτραπῆ ἡ ἀδασμολόγητος εἰσαγωγή τούτων ὡς καὶ κτηνοτροφῶν ζωικῆς προελεύσεως (κρεαταλεύρου - ἰχθυαλεύρου - γάλακτος εἰς κόνιν) ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ διασφάλισις ἱκανῶν ποσοτήτων χόρτου μηδικῆς ἐκ φυσικῶν ἢ τεχνητῶν λειμῶνων καὶ χλωρῶν χόρτων (μηδικῆς - ἀραβοσίτου - χόρτου) εἰς τιμὰς λογικὰς δέον νὰ ἀποτελέσῃ τὴν πρώτην βασικὴν ἐπίδωξιν τοῦ ἀρχικοῦ σταδίου βελτιώσεως τῆς κτηνοτροφίας μας, διότι εἰς τὸν τομέα τοῦτον παρουσιάζονται σημαντικώτατα ἑλλείμματα, καθιστῶντα συχνὰ προβληματικὴν τὴν ἐπιβίωσιν ζῶων ὑψηλῆς παραγωγικότητος εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

γ) Ἐτερον ἀπαραίτητον μέτρον ἀποτελεῖ ἡ διασφάλισις σταθερῶν καὶ βεβαίων τιμῶν. Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ ἂν δὲν ἀσκηθῆ ἀπόλυτος καὶ σταθερὸς ἕλεγχος ἐπὶ τῶν τιμῶν ὄλων τῶν εἰσαγομένων κτηνοτροφι-

κῶν προϊόντων (τροφίμων, ἰνῶν καὶ δερμάτων) καὶ ὑπὸ ὄσας αὐτῶν τὰς μορφὰς (νωπῶν, κατεψυγμένων, κονσερβοποιημένων, ἐπεξεργαζομένων κλπ.). Αἱ τιμαὶ μάλιστα χονδρικῆς πωλήσεως τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δέον νὰ εἶναι κατὰ τι ὑψηλότεραι τῶν τιμῶν τῶν καταβαλλομένων κατόπιν διατιμῆσεως εἰς τοὺς Ἑλληνας παραγωγούς. Ἡ προτεινομένη ὑψηλότερα χονδρική τιμὴ τῶν εἰσαγομένων προϊόντων ἔναντι τῶν ἐλληνικῶν δέον νὰ τεθῆ ὅπως δῆποτε, διότι μὲ ἴσας τιμὰς οἱ χονδρέμποροι προτιμοῦν πάντα τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγήν, διότι ἡ συγκέντρωσις οἰουδήποτε ἐλληνικοῦ προϊόντος εἶναι σχετικῶς δαπανηρά, λόγω τόσο τοῦ μικροῦ μεγέθους τῶν παραγωγικῶν μονάδων ὅσον καὶ τῶν μᾶλλον δαπανηρῶν καὶ δυσχερῶν συνθηκῶν διακινήσεως. Τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα οὕτω κτηνοτροφικὰ προϊόντα δέον, ἀνεξαρτήτως τιμῆς κτήσεως, νὰ φορτίζονται μὲ ἐξισοροπητικὴν εἰσφορὰν τόσην, ὥστε ἡ τιμὴ χονδρεμπόρου νὰ ὑπερβαίῃ πάντοτε τὴν τιμὴν διατιμῆσεως εἰς χεῖρας τοῦ Ἑλληνοῦ παραγωγοῦ κατὰ 10% διὰ προϊόντα τοῦ αὐτοῦ εἶδους καὶ ποιότητος. Ἡ διαφορὰ τιμῆς προϊόντων καλλιτέρας ποιότητος τῶν ἐλληνικῶν θὰ εἶναι κατὰ ταῦτα μεγαλυτέρα τοῦ 10% ἀναλόγως τῆς ποιότητος.

Κρίσιμον πρόβλημα διὰ τὴν ἐλληνικὴν κρεοπαραγωγήν ἀποτελεῖ ἡ διατίμησις τῶν εἰσαγομένων κατεψυγμένων κρεάτων. Μέχρι σήμερον ἡ τιμὴ τῶν κατεψυγμένων κρεάτων εἶναι ἐν Ἑλλάδι σημαντικῶς χαμηλότερα τῶν νωπῶν ὁμοειδῶν κρεάτων (μόσχου ἢ ἀμνοῦ). Οὕτω σήμερον μὲ τιμὴν νωποῦ κρέατος μόσχου 50 δρχ. κατὰ χλγρ. ἡ τιμὴ τοῦ προσφάτου καταψύξεως γιουγκοσλαβικοῦ κρέατος ὀπισθίων τμημάτων εἶναι 29,50, ἤτοι ἡ τιμὴ τοῦ νωποῦ εἶναι κατὰ 70% ἀνωτέρα. Ἡ τοιαύτη διαφορὰ τιμῆς εἶναι παντελῶς ἀδικοιολόγητος. Εἰς τὰς ὀργανωμένας εὐρωπαϊκὰς βιομηχανικὰς χώρας ἡ διαφορὰ τιμῆς κυμαίνεται ἀπὸ 10 - 20%. Ἐπομένως δέον καὶ παρ' ἡμῖν ἡ τιμὴ τῶν κατεψυγμένων κτηνοτροφικῶν προϊόντων, τῶν εἰσαγομένων ἐκ χωρῶν μὲ λίαν εὐμενεῖς συνθήκας παραγωγῆς, νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ 20%.

Πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἐπιβληθῆ ἀνάλογος ἐξισοροπητικὴ εἰσφορὰ, ὥστε ἡ λιανικὴ τιμὴ τοῦ κατεψυγμένου κρέατος μόσχου π.χ. νὰ μὴ εἶναι χαμηλότερα τῶν 40 δρχ. κατὰ χλγρ.

δ) Τὸ ἕτερον θέμα εἶναι ἡ ἐπιβολὴ διατιμῆσεως τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν. Ἡ τιμὴ αὕτη δέον νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε οὐ μόνον νὰ καλύπτῃ τὰς παραγωγικὰς δαπάνας ἀλλὰ νὰ καταλείπῃ καὶ σημαντικὸν ἐπιχειρηματικὸν κέρδος κατευθυνόμενον πρὸς βιοτεχνικὰς καὶ βιομηχανικὰς δραστηριότητας.

ε) Αἱ ἀγροτικαὶ οἰκοτεχνικαὶ δραστηριότητες ὄλων τῶν τομέων παραγωγῆς δέον νὰ συνεχίσουν παράγουσαι προϊόντα βελτιωμένα, βάσει τῶν ἀναφερθεισῶν ἤδη ἀρχῶν προγράμματος, καὶ δέον πρὸς τοῦτο νὰ τύχουν ὄλων τῶν ὑπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ 1968 - 1972 προβλεπομένων ἐνισχύσεων καὶ μέτρων.

Ἡ ἀναμενομένη μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων μέχρι τὸ 1980, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐτήσιος ρυθμὸς μειώσεως ἀνέλθῃ κατὰ μέσον ὄρο

εις 1,2 % έτησίως θά είναι μάλλον άνευ ούσιαστικής σημασίας, διότι αί σημειναι 1,349,400 γεωργικαί μικροεμεταλλεύσεις μόλις θά περιορισθοϋν εις 1,150,000 και ό μέσος κλήρος τούτων άπό 31 σημερινά στρέμματα νά άνέλθη μόνον κατά 15%, ήτοι θά φθάση τά 35 περίπου στρέμματα τό 1980, γεγονός όπερ οϋδεμίαν βελτίωσιν παραγωγικότητας θά έπιφέρει.

Πιστεύομεν ότι λόγω τής μεγάλης κινητικότητας του έλληνικού έμφύχου ύλικου και τής προσαρμοστικότητας αύτου έν τή έσωτερική και έξωτερική άγορά εργασίας έμπραγματώσ τó ποσοστόν του έκ τής πρωτογενούς παραγωγής άπομακρυνθησομένου πληθυσμού θά είναι σημαντικώς ύψηλότερον του 15% και ίσως ύπερβή τό 20 %, διότι ήδη τό 48 % του φερομένου ως γεωργικού πληθυσμού τής χώρας δέν άποζει άποκλειστικώς έκ τής πρωτογενούς παραγωγής και έφ' όσον οι εις τούς άγροτικούς οικισμούς παραμένοντες είναι μεσήλικες και ύπερήλικες σημαντικόν ποσοστόν αυτών θά έχη άποσυρθη μέχρι τό 1980 χωρίς νά άντικατασταθη ύπό νέων άγροτών. Οϋτω, τελικώς προβλέπομεν ότι τό 1980 οι έν τή πρωτογενεί παραγωγή παραμένοντες δέον νά μη ύπερβαίνουν τό 28% του ένεργου πληθυσμού, θά είναι δηλαδή ποσοτικώς όσον τό σημερινόν ποσοστόν των Ιταλών άγροτών.

Η δυσχέρεια όμως έν Έλλάδι έγκειται εις τό γεγονός ότι οι έκ τής πρωτογενούς παραγωγής άπομακρυνόμενοι, άκόμη και οι έξ άγόνων όρεινών περιοχών προερχόμενοι εύποροϋντες άστοι (έπιχειρηματiai - έπιστήμονες κλπ.) δέν είναι διατεθειμένοι νά πωλήσουν τήν προγονικήν γήν ή και όταν άποφασίσουν τοϋτο ζητοϋν ύψηλήν τιμήν, ήν δέν δύνανται νά διαθέσουν οι έν τή πρωτογενεί παραγωγή παραμένοντες, διότι τό έκ τής γής ταύτης ληφθησόμενον εισόδημα, δέν καλύπτει τό χρεωλύσιον, έστω και μακροετούς και χαμηλοτόκου δανείου.

Τά εις τό πρόγραμμα τής οικονομικής έναπτύξεως τής Έλλάδος 1968 1972 διαλαμβανόμενα μέτρα πολιτικής και θεσμικαί μεταρρυθμίσεις: 39. Δημιουργία πιστωτικού μηχανισμού δια τής άγοράν γεωργικής γής. 40. Άναγκαστική πώλησις των επί σειράν έτών έγκαταλειπομένων γεωργικών εκτάσεων. 41. Άπαλλαγαι φόρου μεταβιβάσεως και μειώσεως συμβολαιογραφικών έξόδων δι' ώρισμένες άγοραπωλησίας γής, πρós ένθάρρυνσιν τής αύξήσεως του γεωργικού κλήρου. 42. Δημιουργία βιωσίμων γεωργικών έκμεταλλεύσεων κατά τήν διανομήν νέων έδαφών προερχομένων έκ τής έκτελέσεως έγγειοβελτιωτικών έργων ύπό του Δημοσίου. 43. Ένίσχυσις τής άπό κοινου έκμεταλλεύσεως. 44. Ένίσχυσις τής ύπηρεσίας άναδασμού δια του καταλλήλου προσωπικού και διάθεσις των άπαιτουμένων πιστώσεων. 45. Έκτέλεσις έργων διευθετήσεως έδαφών εις τās περιοχάς άναδασμού. 46. Μελέτη δυνατότητας έφαρμογής του ύποχρεωτικού άναδασμού. 47. Λήψις νομοθετικών διοικητικών πιστωτικών κλπ. μέτρων δια τήν παρεμπόδισιν τής περαιτέρω κατατμήσεως τής ιδιωτικής γεωργικής ιδιοκτησίας και δια τήν προώθησιν άναδασμού κλπ. Τά άνωτέρω δεικνύουν ότι μόλις νϋν συνειδητοποιείται παρ' ήμιν ή λήψις μέτρων βελτιώσεως τής δομής των έπιχειρήσεων τής πρωτογενούς παραγωγής και οϋτω, και αν έφαρμοσθοϋν τά μέτρα ταϋτα με άποτέλεσμα τήν δη-

μιουργίαν μερικῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων 50 ἢ 100 στρεμμάτων ἀρδευομένης γῆς καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐγκατάστασιν μονάδων γαλακτοπαραγωγῆς (δυναμικότητος 10 γαλακτοφόρων ἀγελάδων) ἢ κρεοπαραγωγῆς (50 παχυνομένων μόσχων), θὰ ἐγκαταλειφθοῦν παρὰ τῶν ἱκανωτέρων γεωργῶν. Τοῦτο παρετηρήθη εὐρέως εἰς Ν. Ἰταλίαν, ὅπου μονάδες τοιαῦται ἰδρυθεῖσαι πρὸ 10ετίας, μὲ σημαντικὴν διάθεσιν ἐπὶ πλέον κεφαλαίου καὶ ἱκανοποιητικῆς τεχνικῆς βοήθειας ἐγκαταλείφθησαν ὑπὸ τῶν ἐγκατασταθέντων, οἵτινες ἐπροτίμησαν τὴν μετανάστευσιν εἰς τὰς βιομηχανικὰς περιοχὰς τοῦ Μιλάνου ἢ τοῦ Τορίνου ἢ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἢ ἐγκαταλείφθησαν εἰς ὑπερήλικας γονεῖς ἢ τὰς συζύγους καὶ τὰ μᾶλλον ἀνήλικα τέκνα, ἢ ἐπεστράφησαν εἰς τοὺς δημοσίους ὀργανισμοὺς παρὰ τῶν ὁποίων εἶχον παραληφθῆ.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐμφανίζουσιν σήμερον σημαντικὰ ἐλλείμματα εἰς κρέας, ἠνύνησαν τόσον τὴν ἐγκατάστασιν τεραστίων πτηνοτροφικῶν μονάδων ὡς κεντρικῶν παραρτημάτων διὰ τὴν Εὐρώπην μεγάλων ἀμερικανικῶν πτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων, δι' ἱκανοποιητικῆς χρηματοδοτήσεως, καθ' ὅλα τὰ στάδια (ἀγορὰ γῆς, μηχανικὸς ἐξοπλισμὸς, ζωικὸν κεφάλαιον, κτηνοτροφία κλπ.) ὅσον καὶ τὴν δημιουργίαν κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων παρὰ νέων ἐπιστημόνων ἐξειδικευθέντων εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς, τῆς ἐπεξεργασίας καὶ τῆς ἐμπορίας τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων δι' ἀναλόγων χρηματοδοτήσεων. Ἀπὸ τοῦ 1962 καὶ μέχρι σήμερον ἰδρύθησαν πλέον τῶν 300 τοιούτων ἐκμεταλλεύσεων ἐν τῇ χοιροτροφίᾳ, μὲ δύναμιν 500 μέχρι 10,000 μητέρων συῶν καὶ ἀνάλογοι τοιαῦται εἰς τὴν βοοτροφίαν, πτηνοτροφίαν κλπ. καὶ βουστάσια γαλακτοπαραγωγῆς 100-1500 ἀγελάδων ἢ πτηνοτροφεῖα ὠτοκίας 10,000-50,000 ὠτόκων ὀρνίθων. Ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων συνεχίζεται καθημερινῶς.

Ὡς φρονοῦν οἱ ἀρμόδιοι παράγοντες, αἱ τοιαῦται ἐνισχύσεις αἱ εὐνοοῦσαι τὴν δημιουργίαν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς χεῖρας λίαν ἐξειδικευμένων νέων ἐπιστημόνων ἀποτελοῦν τὴν πλέον ἀμέσως ἀποδοτικὴν προσπάθειαν ἐφαρμογῆς μεθόδων νεωτάτης τεχνολογίας καὶ ἀπεδείχθησαν λίαν ἀποτελεσματικά εἰς τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγικότητος. Παραλλήλως αὐταὶ ἀποτελοῦν κέντρα ἐκπαιδεύσεως τοῦ πλέον ἐξειλιγμένου ἐμπύχου ὑλικοῦ τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς καὶ ταυτοχρόνως τὰς μονάδας, αἵτινες προβλέπεται ὅτι θὰ δύνανται νὰ ἐπιβιώνουν καὶ μελλοντικῶς.

Τοιαύτας κτηνοτροφικὰς βιομηχανικὰς μονάδας ἰδρύει ἐπίσης καὶ ἡ Ἰσπανία, ἡ Πορτογαλία καὶ ἡ Γαλλία εἰς τὰς νοτίους περιοχὰς τῶν.

Παρομοίας μορφῆς ἐπιχειρήσεις ἐνισχύονται ἐπίσης εἰς Ἰταλίαν ὅταν ἐνεργοῦνται μᾶλλον ὑπὸ ὀλιγομελῶν ἐταιριῶν (οὐχὶ συνεταιριστικῶν), συνιστωμένων ὑπὸ τῶν πλέον ἱκανῶν ἐκτροφῶν 10-30 γεωργῶν ὠρισμένων περιοχῶν. διὰ τὴν δημιουργίαν ἐγκαταστάσεων παχύνσεως μόσχων εἰς μονάδας 1,000-5,000 μόσχων ἀνὰ περίοδον, ἥτοι ἐτήσιας παχύνσεως 3,000-15,000 κεφαλῶν μόσχων.

Ἐπὶ τὰς συνθήκας ταύτας καὶ δεδομένου ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἶναι ἐπιγενοῦσα ἡ ταχεῖα κάλυψις τῶν εἰς ζωϊκὰς πρωτεΐνας ἀναγκῶν τῆς χώρας, θεω

ροῦμεν λίαν σκόπιμον τὴν δημιουργίαν ἀφ' ἑνὸς μὲν μεγάλων βιομηχανικῶν μονάδων παραγωγῆς, ἐπεξεργασίας καὶ διακινήσεως κτηνοτροφικῶν προϊόντων, μὲ συμμετοχὴν τῶν πλέον ἐξειδικευμένων καὶ παγκοσμίως γνωστῶν ἐταιρειῶν, ὥστε νὰ προσκτηθῆ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ σχεδὸν παντελῶς ἑλλείπουσα ὀργανωτικὴ καὶ τεχνικὴ πείρα τῶν τοιούτων μονάδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐνίσχυσιν ἀπειριορίστως νέων ἐπιστημόνων καὶ οἰκονομολόγων ἢ καὶ τῶν πλέον πεπειραμένων σήμερον ἰδιωτῶν βιοτεχνῶν ἐκάστου εἴδους διὰ τὴν ἐταιρικὴν ἢ καὶ ἀτομικὴν ἀνάληψιν πρωτοβουλιῶν ἰδρύσεως βιομηχανιῶν, κυρίως παραγωγῆς, ἐπεξεργασίας καὶ διακινήσεως τῶν προϊόντων τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς.

Μόνον ἡ τοιαύτη ριζικὴ καὶ ἐπὶ συγχρόνων ὀργανωτικῶν καὶ τεχνολογικῶν κριτηρίων ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων (καὶ παρ' ἡμῖν) θὰ καταστήσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν δυνατὴν τὴν κλιμακωτὴν μείωσιν τῶν σημαντικωτάτων ἑλλειμμάτων μας εἰς τρῶφιμα ζωικῆς προελεύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ πλέον ἀνταγωνιστικὰ καὶ τὰ ἐξαγωγίμα γεωργικὰ μας προϊόντα. Ἀμέσως ἡ δημιουργία τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, ἰδίᾳ διὰ προϊόντα εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δὲν πρόκειται νὰ δυσχεράνη τὴν θέσιν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὀριακῶν οἰκοτεχνικῶν μας γεωργικῶν δραστηριοτήτων τοῦ πρωτογενοῦς τομέως, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καλυφθοῦν τὰ ἑλλείμματά μας συντόμως διὰ τῶν ἰδρυθησομένων τοιούτων βιομηχανιῶν.

Βεβαίως εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον (μετὰ τὸ 1980) ἐφ' ὅσον ἐπεκταθῆ ἄρκούντως ἡ δημιουργία τοιούτων βιομηχανικῶν μονάδων θὰ ἐπιταχυνθῆ ἡ ἀγροτικὴ ἐξοδος, ἰδίᾳ τῶν ὀριακῶν ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγικότητος περιοχῶν, ἀλλὰ τοῦτο καὶ σκόπιμον εἶναι καὶ τὴν ἀνέλιξιν τῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος θὰ ὑποβοηθήσῃ.

Τὸ ὄρθον τῶν ἀνωτέρω ἀπόψεων κατέδειξε τόσον ἡ πλήρης ἀποτυχία τῶν προγραμμάτων γεωργικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐτῶν 1960 καὶ μέχρι σήμερον, παρὰ τὰ διατεθέντα σημαντικὰ οἰκονομικὰ μέσα εἰς τὴν γεωργίαν ἐκ τῶν λοιπῶν τομέων τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, πλέον τῶν 3 δισεκατομμυρίων ἐτησίως διὰ τὴν στήριξιν τῶν τιμῶν τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, τὴν ἐτησίαν δαπάνην ἑνὸς δισεκατομμυρίου δρχ. καὶ πλέον διὰ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀγροτῶν, τὴν ἐξ 7 δισεκατομμυρίων δαπάνην ἀποσβέσεως τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν, σημαντικώτατα κεφάλαια διατεθέντα πρὸς διάνοξιν ὁδῶν, οἰκιστικὰς ἀνάγκας, ἐξηλεκτρισμὸν, ἐκπαίδευσιν κλπ. κοινωνικὰς παροχάς, ἃς δὲν δυνάμεθα προχείρως νὰ ἀποτιμήσωμεν, ὡς καὶ ἡ μετὰ σχεδὸν βεβαιότητος προβλεπομένη καὶ μελλοντικὴ ἀποτυχία προγραμμάτων ἐρειδομένων κυρίως ἐπὶ κοινωνικῶν κριτηρίων καὶ σκοποῦντων στόχους τὸ πολὺ βιοτεχνικούς.

στ) Βασικὸν παράγοντα ἐπιτυχίας τοῦ κτηνοτροφικοῦ προγράμματος ἀποτελεῖ καὶ ἡ εὐμενὴς χρηματοδότησις.

Ἡδὴ καὶ σήμερον ἡ ἀγροτικὴ καὶ βιοτεχνικὴ μορφή τῶν ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἔχει τὴν δυνατότητα λήψεως μεσοπροθέσμων καὶ μακροπροθέσμων δανείων παρὰ τῆς ΑΤΕ πρὸς 2% (ἀγορὰ ζωικοῦ κεφαλαίου — κατασκευὴ σταύλων — ἀγορὰ ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων κλπ.). Πέραν τούτων

λαμβάνει και επιχορήγησιν κρατικήν δια τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα ζῶα ἀναπαραγωγῆς κλπ.

Ἀπαιτεῖται ἤδη ὁ καθορισμὸς φορέως διὰ τὴν δανειοδότησιν τῶν βιοτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἰδίᾳ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὕφ' οὓς δανειοδοτοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ βιομηχανικαὶ δραστηριότητες.

Εἰδικώτερον ὁ φορεὺς οὗτος δεόν νὰ χορηγῇ δάνεια εἰς ἱκανοὺς ἐπιχειρηματίας ἐπιστήμονας, ἔστω καὶ μὲ ἐπιεικῆ κρίσιν τοῦ τεκμηρίου τῆς διασφαλίσεως τῶν δανείων δι' ἀκινήτου περιουσίας καὶ δι' ἐντάσεως τοῦ ἐλέγχου τῆς χρησιμοποίησεως τῶν διατιθεμένων δανείων καὶ ἐλέγχου τῶν πωλήσεων, ὥστε νὰ καθίσταται ἀσφαλεστέρα οὐ μόνον ἡ διασφάλισις ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν δανείων.

Βελτίωσις ἐπίσης δύναται νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ΑΤΕ διάθεσιν μεγαλύτερων δανείων εἰς τοὺς βιοτέχνας παχυντὰς μόσχων, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ὑπὸ τῶν πλέον πεπειραμένων παχυντῶν μόσχων ἔγκαιρος ἀγορὰ ζώων καὶ κτηνοτροφῶν. Συχνὰ εἰς τὴν ΑΤΕ παρατηρεῖται κοινωνικὴ διάθεσις ἰσομεροῦς τρόπον τινὰ κατανομῆς τῶν πιστώσεων μεταξὺ τῶν αἰτούντων, γεγονός ὃπερ δὲν ὑποβοηθεῖ τὴν ἀνέλιξιν τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν πλέον ἱκανῶν βιοτεχνῶν.

ζ) Νομίζομεν ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ καταστῇ γνωστὸν εἰς τὴν μεγάλην μᾶζαν τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ ὅτι ἡ περαιτέρω παραμονὴ του εἰς τὴν μορφήν τῆς οἰκογενειακῆς ἀγροτικῆς ἐκμεταλλεύσεως πολυπαραγωγῆς παρήλθε καὶ θὰ πρέπει νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα διὰ τὴν κατάλληλον ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων του εἰς δραστηριότητας τοῦ δευτερογενοῦς καὶ τριτογενοῦς τομέως, ὥστε ταῦτα νὰ διασφαλίσουν παραγωγικὴν ἐργασίαν εἰς τὰ ἀστικά κέντρα τῆς χώρας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ μόνον ἐπὶ τινὰ εἰσέτι ἔτη καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ ὀργάνωσις ἐπομένως τῆς στοιχειώδους, τῆς κατωτέρας καὶ μέσης τεχνικῆς, ὡς καὶ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τρόπον ὅστις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εὐρυτάτην ἐκπαίδευσιν τῶν μεγάλων μαζῶν τῶν ἀγροτοπαίδων μας, εἰς τομεῖς τῆς δευτερογενοῦς καὶ τριτογενοῦς παραγωγῆς, φρονοῦμεν ὅτι ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἐνδεδειγμένην καὶ πλέον ἀποδοτικὴν μακροοικονομικῶς ἐπένδυσιν, τὴν προοριζομένην νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν μεγάλην μᾶζαν τῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν τῆς σήμερον.

Τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν ἐν τῇ πρωτογενεῖ παραγωγῇ σαφῶς διησθάνθησαν οἱ Ἕλληνες ἀγρόται (μὲ τὸ λαμπρὸν των αἰσθητήριον καὶ τὴν ἐξαιρετον εὐφυΐαν των) καὶ ἔστρεψαν τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων των (ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν) πρὸς τὸν δευτερογενῆ καὶ τριτογενῆ τομέα ἢ καὶ ὑπεβόηθησαν καὶ κατήυθναν ταῦτα ἀκόμη καὶ πρὸς τὴν μετανάστευσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἵνα ἐκπαιθεθοῦν ἐργαζόμενα εἰς τοὺς τομεῖς τούτους καὶ διασφαλίσουν μίαν ἀνωτέραν καὶ παραλλήλως μὲ καλλιτέρας προοπτικὰς διαβίωσιν.

Ἐπεὶ γοιν λοιπὸν θεωροῦμεν τὸ θέμα ἐκπονήσεως ἐμπεριστατωμένης μελέτης διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οἱ πλεονάζοντες ἐκ τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς νέοι μας νὰ

ἐκπαιδευθοῦν εἰς τοὺς κλάδους ἐκείνους τοῦ δευτερογενοῦς καὶ τριτογενοῦς τομέως, οἵτινες ἐμφανίζονται ἐξελίξιμοι κατὰ κύριον λόγον ἐν Ἑλλάδι (ἢ ἑλλη- νικῶν ἐπιχειρήσεων ἐδρευουσῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ).

Τὸ ὅλον ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐκπαιδευτικὸν σύστημα «οἰκοτεχνικῆς ἢ τὸ πολὺ βιοτεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως». Ἡ χώρα ὁμως ἤρξατο ἤδη νὰ ἐκβιομηχανίζεται καὶ οἱ ἐκπαιδευόμενοι νέοι μας θὰ ζήσουν εἰς μίαν βιομηχανικὴν Ἑλλάδα. Δέον λοιπὸν τὸ ταχύτερον νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ βιομηχανικὸν σύστημα ἐκπαιδεύσεως.

Ριζικὴν ἐπίσης ἀναδιάρθρωσιν δέον νὰ ὑποστῇ καὶ ἡ ἐν τῇ πρωτογενεῖ παραγωγῇ ἐκπαίδευσις εἰς στάθμην βιοτεχνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ὥστε νὰ ἐκπαιδευῆ τελείως ἐξειδικευμένους τεχνικούς κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτέρας στάθμης εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους εἰδικούς κλάδους τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς. Ἡ συνέχισις τῆς σημερινῆς καταστάσεως λειτουργίας κατωτέρων γεωργικῶν σχολείων παρεχόντων γενικὰς καὶ μᾶλλον θεωρητικὰς γνώσεις ἐπὶ πλείστων γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν θεμάτων, ἄνευ ἐξειδικεύσεως εἰς τὴν σύγχρονον βιοτεχνικὴν ἢ βιομηχανικὴν στάθμην, εἰς οὐδὲν συντελεῖ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ δὲν ἐξευρίσκονται μαθηταὶ ἢ τὰ λειτουργοῦντα μόνον κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ὑπὸ μορφήν σχολείων βραχείας διαρκείας σχο- λεία, συγκεντρῶνουν τὰ τέκνα τῶν πλέον ἀπόρων γεωργῶν, ἅτινα μὴ ἔχοντα ἐργασίαν, πείθονται παρὰ τῶν ὑπαλλήλων νὰ προσέλουν κυρίως διὰ τὴν διασφάλισιν συσσιτίου καὶ δευτερευόντως διὰ τὴν ἐκμάθησιν τοῦ εἰδικοῦ θέμα- τος τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς.

Παρομοίαις ἀτελείαις ἐμφανίζει καὶ ἡ ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις τῆς πρωτογε- νοῦς παραγωγῆς, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐκπαιδεύει ἐπιστήμονας γενικῆς καταρτίσεως ἐκάστου κλάδου μὲ πληθῆν γνώσεων ἐπὶ πλείστων τομέων χωρὶς ὁμως βα- θεῖαν καὶ σύγχρονον κατάρτισιν ἐπὶ τῶν εἰδικῶν τομέων ἐκάστης ἐπιστήμης καὶ δὴ ὡς ἀσκέεται αὕτη εἰς τὰς ἐξελειγμένας χώρας.

Οἱ ἐλάχιστοι ἐξειδικευμένοι μᾶλλον θεωρητικῶς εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους γνω- σεολογικούς τομεῖς ἢ οἱ λαμβάνοντες διδακτορικὰ διπλώματα ἀπορροφῶνται ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνωτάτην ἐκπαιδευσιν ἢ προσλαμβάνονται ὑπὸ εἰδι- κῶν ἐρευνητικῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας ἢ οἱ καλλίτεροι τούτων συχνὰ ἀπο- στελλόμενοι πρὸς τελικὸν γνωσεολογικὸν ἐκσυγχρονισμόν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παραμένουν εἰς τὰς χώρας μετεκπαιδεύσεώς των καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς Η. Π. Ἀμερι- κῆς ἢ ἐπιστρέφοντες συχνὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἐτέρους τομεῖς μὴ ἔχοντας σχέσιν μὲ τὴν εἰδικότητά των.

Τὰ ὡς ἄνω ἐκτεθέντα βασικὰ μέτρα δέον νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἤδη εἴσοδόν μας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινό- τητα καὶ τὰς ἐκ τῆς εἰσοδου μας δημιουργηθησομένας ἐπιπτώσεις.

Ἡ Ε.Ο.Κ. ἐμφανίζει νῦν καὶ προβλέπεται ὅτι καὶ μελλοντικῶς θὰ ἐμφανίζη ἐλλείμματα εἰς κρέας καὶ ὠά. Αἱ τιμαὶ τοῦ κρέατος εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. εἶναι ὑψη- λότεραι ἢ ἴσαι (κρέας πουλερικῶν) πρὸς τὰς ἑλληνικάς. Οὕτως, ἀπὸ ἀπόψεως κρεοπαραγωγῆς καὶ ὠοπαραγωγῆς δὲν θὰ ὑπάρξουν βασικῶς δυσχέρειαι κατὰ τὴν εἴσοδόν μας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ.

Μάλιστα μία καλή οργάνωσις βιομηχανικής πτηνοτροφίας ίσως και χοιροτροφίας είναι ένδεχόμενον να επιτρέψη και έξαγωγὰς ὤων κατ' ἀρχὰς και κρεάτων ἐκ πτηνῶν. Βραδύτερον, ίσως ὠργανωμένης καταλλήλως τῆς χοιροτροφίας καταστή δυνατὴ και ἡ έξαγωγή τῶν πρώτης ποιότητος κρεάτων και τῶν χοίρων.

Ὅσον ἀφορᾷ ὁμως τὸ γάλα και μάλιστα τὰ γαλακτοκομικὰ προϊόντα ἡ εἰσοδὸς μας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. θὰ σημάνη πλέον ηὔξημένης τῶν σημερινῶν δυσχερείας διὰ τοὺς Ἑλληνας κτηνοτρόφους. Τὰ μεγάλα σχετικῶς πλεονάσματα ἄτινα ἐμφανίζει ἡ Ε.Ο.Κ. εἰς τὰ ἐν λόγω προϊόντα, ἡ χαμηλὴ τῶν τιμῶν και ἡ βελτιωμένη ποιότητος τῶν προϊόντων τούτων θὰ ἀποτελέσουν ἀνταγωνιστὰς λίαν δυσχερῶς δυναμένους νὰ ὑπερνικηθοῦν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων, ἰδίᾳ ἐξ ἀγελαδινοῦ γάλακτος.

Τὸ γεγονός τοῦτο δέον νὰ ληφθῆ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν προγραμματισμὸν τῆς ἀγελαδοτροφίας γαλακτοπαραγωγῆς, ὥστε ἀπὸ τοῦδε νὰ δημιουργήσωμεν μονάδας ὑψηλῆς παραγωγικότητος και τελείως ἐκσυγχρονισμένες.

Ἐφ' ὅσον αἱ ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαι ἀπόψεις υἰοθετηθοῦν ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου τότε θὰ πρέπει νὰ ληφθοῦν ἐν συνεχείᾳ ριζικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς ἀναδιάρθρωσεως τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς, ὥστε αὕτη νὰ καταστή δυνατόν νὰ ἐπιτύχη τοὺς θεθέντας στόχους : α) καλύψεως τῶν εἰς ζωικῆς προελεύσεως τρόφιμα και ἱνας ἀναγκῶν τῆς χώρας και β) προωθήσεως τῆς καλλιιεργείας τῶν έξαγωγίμων γεωργικῶν μας προϊόντων και δὴ ἐκείνων ἄτινα διασφαλίζουν ὑψηλὴν στρεμματικὴν πρόσδοον.

Εἰδικώτερον ἡμεῖς θὰ ἀσχοληθῶμεν κατωτέρω με τὴν δημιουργίαν εὐμενῶν συνθηκῶν παραγωγῆς κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Ὅστε συμπερασματικῶς τὰ κύρια θεσμικὰ ἄτινα δέον νὰ ληφθοῦν τὸ ταχύτερον εἶναι :

1ον. Λήψις κυβερνητικῶν οικονομικῶν μέτρων εὐνοούντων τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιιεργείας: α) ἀραβοσίτου ἢ σόργου, β) κριθῆς, γ) σόγιας, δ) μηδικῆς τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἔκτασιν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ πρόγραμμα οικονομικῆς ἀναπτύξεως 1968 - 1972. ε) Μελέτη παραγωγῆς και ἐν Ἑλλάδι ὕβριδίων ἀραβοσίτου (O₂) με ὑψηλὴν περιεκτικότητα πρωτεΐνης. στ) Μελέτη παραγωγῆς και ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργούντων διυλιστηρίων πετρελαίου ζωικῆς προελεύσεως πρωτεΐνης.

2ον. Διασφάλιςις σταθερῶν και ἱκανοποιητικῶν τιμῶν ἐγχωρίων κτηνοτροφικῶν προϊόντων καθορισμοῦ τιμῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς παραγωγικὰς δαπάνας ἐκάστου προϊόντος, συμπεριλαμβανομένου ἱκανοποιητικοῦ κέρδους, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ και ἡ δημιουργία βιομηχανικῶν μονάδων κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς.

Ἡ διατήρησις τῶν τιμῶν θὰ ἐπιτευχθῆ μόνον δι' ἀπολύτου ποσοτικοῦ και ποιοτικοῦ ἐλέγχου τῶν εἰσαγωγῶν.

3ον. Ἐπαρκῆς και χαμηλότοκος χρηματοδότησις ὄλων τῶν μορφῶν και

είδων τῶν κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς μὲ τὰς λοιπὰς βιομηχανικὰς δραστηριότητας ὄρους.

4ον. Ἐναρμόνις τῆς ἀσκηθησομένης κτηνοτροφικῆς πολιτικῆς βάσει τοῦ ἐφαρμοζομένου προγράμματος τῆς Ε.Ο.Κ.

5ον. Ἀναδιάρθρωσις τῆς ἐκπαιδύσεως εἰς ὅλας τῆς τὰς βαθμίδας, ὥστε νὰ διευκολυνθῆ ὁ ἀποσυρόμενος τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς πληθυσμὸς εἰς τὴν διασφάλισιν ἐργασίας εἰς τοὺς λοιποὺς τομεῖς τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ δημιουργηθοῦν πεπαιδευμένα στελέχη διὰ τὴν πρωτογενῆ παραγωγὴν εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα.

“ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ,,
(BUSINESS ADMINISTRATION BULLETIN)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ & ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ἔτος ἐκδόσεως 1962

Ἐκαστον τεῦχος (περίπου 100 σελίδων) ἰσοδυναμεῖ πρὸς πλήρες ἐκπαιδευτικὸν σεμινάριον καὶ περιέχει :

1) Ἄρθρα καὶ μελέτας :

Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων, Παραγωγῆς καὶ Διανομῆς Ἀγαθῶν, Ἀνθρωπίνων Σχέσεων, Κόστους, Στατιστικῆς κλπ.

2) Βιβλιογραφίαν :

Ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων τῆς Ὄργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν βοηθητικῶν αὐτῶν ἐπιστημῶν.

3) Εἰδήσεις :

Σχόλια, ἀνακοινώσεις καὶ νέα ἀπὸ τὴν διεθνή καὶ Ἑλληνικὴν κίνησιν τῆς Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος.

Γραφεῖα : Ρηγίλλης 26, Ἀθῆναι, 138,

Τηλ. 735.736, 735.737 καὶ 735.738